

ମନ୍ କି ବାତ୍

ଭାଗ 5

MANN KI BAAT

VOL.5

Authors

Sarda Mohan and Tanushree Banerji

Illustrations and Cover Art

Dilip Kadam

Assistant Artist

Ravindra Mokate

Production

Amar Chitra Katha

Published by

Amar Chitra Katha Pvt. Ltd

ODIA

ISBN – 978-81-19596-98-0

Amar Chitra Katha Pvt. Ltd, August 2023

© Ministry of Culture, Govt of India, August 2023

All rights reserved. This book is sold subject to the condition that the publication may not be reproduced, stored in a retrieval system (including but not limited to computers, disks, external drives, electronic or digital devices, e-readers, websites), or transmitted in any form or by any means (including but not limited to cyclostyling, photocopying, docutech or other reprographic reproductions, mechanical, recording, electronic, digital versions) without the prior written permission of the publisher, nor be otherwise circulated in any form of binding or cover other than that in which it is published and without a similar condition being imposed on the subsequent purchaser.

You can now get ACK stories as part of your classroom with **ACK Learn**,
a unique learning platform that brings these stories to your school with a range of workshops.
Find out more at www.acklearn.com or write to us at acklearn@ack-media.com.

ପ୍ରିୟ ଶିଶୁମାନେ,

ଆମ ଯୁବ ପିଢ଼ି ହାତରେ ରହିଛି ଏ ଦେଶ ଓ ଦୁନିଆର ଭବିଷ୍ୟତ । ଆମେ ପୃଥିବୀର ସବୁଠାରୁ ସୁଖୀ ଏବଂ ସମୃଦ୍ଧ ଦେଶ ଭାବରେ ଉଦ୍ଭା ହେବା କି ନାହିଁ, ତାହା ଆପଣମାନଙ୍କ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରେ ।

ଆମେ ଆମର ସର୍ବୋତ୍ତମ ଜଙ୍ଗଲରେ ଉଦ୍ୟମ କରିଛୁ, ଆମ ସମ୍ପଦରେ ବିଦ୍ୟମାନ ପିଢ଼ି ମଧ୍ୟ ସେମାନଙ୍କର ସର୍ବୋତ୍ତମ ପ୍ରୟାସ କରିଛନ୍ତି । ଆମେ ଭୁଲ ବି କରିଛୁ । ଆମର ଏହି ଉଦ୍ୟମରୁ ଏବଂ ଛୁଟିରୁ ଆପଣମାନଙ୍କୁ ଶିକ୍ଷା ନେବାକୁ ପଡ଼ିବ ଏବଂ ଭାରତ ପାଇଁ ସଠିକ୍ ମାର୍ଗ ନିରୂପଣ କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ । ସେଥିପାଇଁ ମୁଁ ଆମର ସେହି ଯୁବକଯୁବତୀମାନଙ୍କର ଉଦାହରଣ ଉପସ୍ଥାପନ କରିବାକୁ ଚାହେଁ, ଯେଉଁମାନେ ଜୀବନର ମାନବୃଦ୍ଧି, ସଂସ୍କୃତିର ସଂରକ୍ଷଣ ଏବଂ ଆମର ହୃତଗୌରବର ପୁନରୁଦ୍ଧାର ସହିତ ଆଶା ଉଦ୍ରେକ କରାଇବା ଲାଗି ବହୁତ କିଛି କରିଛନ୍ତି ।

‘ମନ୍ କୀ ବାତ୍’ ଚିତ୍ରକଥାର ପଞ୍ଚମ ସଂସ୍କରଣରେ ଆପଣମାନେ ସାଗର ମୁଲେଙ୍କ ବିଷୟରେ ପଢ଼ିବେ, ଯିଏ କି ପ୍ରାୟତଃ ବିଲୁପ୍ତ କୋଙ୍କଣ କଳା ଶୈଳୀ ‘କାବୀ’କୁ ଜୀବନ୍ୟାସ ଦେଇଛନ୍ତି ।

ଆପଣମାନେ ସେହି ପୂର୍ଣ୍ଣ ମାଲବତଙ୍କ ସଂଘର୍ଷ ଏବଂ ସଫଳତା ସଂପର୍କରେ ଅବଗତ ହେବେ, ଯେ କି 13 ବର୍ଷ ବୟସରେ, ପୃଥିବୀର ସର୍ବକନିଷ୍ଠା ବାଳିକା ଭାବରେ ଏଭିରେଷ୍ଟ ପର୍ବତ ଶୃଙ୍ଗ ଆରୋହଣ କରିପାରିଛନ୍ତି ।

ଆପଣମାନେ ସେହି ପଟାୟତ ସାହୁଙ୍କ ସଂପର୍କରେ ଜାଣିବେ, ଯେ କି ଛଅ ବର୍ଷ ବୟସରୁ ହିଁ ତାଙ୍କ ଅଜାଙ୍କ ପଦଚିହ୍ନ ଅନୁସରଣ କରି ଔଷଧୀୟ ଗୁଳ୍ମଲତା ଏବଂ ସେଗୁଡ଼ିକର ଉପଯୋଗ ବଳରେ ଚିକିତ୍ସା ସଂପର୍କରେ ସବୁକିଛି ଶିଖି ପାରିଛନ୍ତି ।

ଉତ୍ସୁକ ହୁଅନ୍ତୁ, ଶିଖିବାର ଇଚ୍ଛା ରଖନ୍ତୁ ଏବଂ ଆହ୍ୱାନର ସମ୍ମୁଖୀନ ହେବାକୁ ଭୟ କରନ୍ତୁ ନାହିଁ ।

ସୂଚୀପତ୍ର

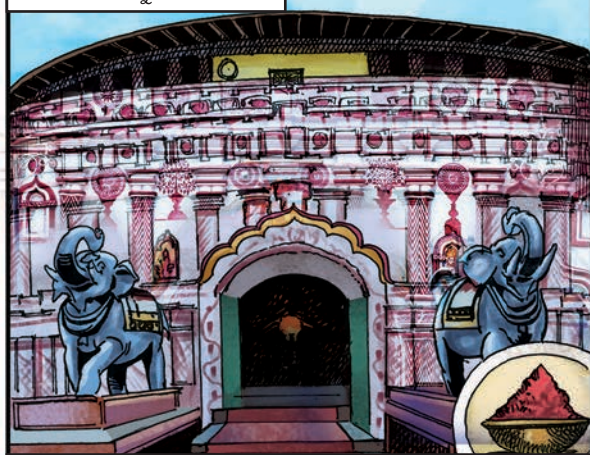
1	ସାଗର ନାୟକ ମୂଲେ	3
2	ପଟାୟତ ସାହୁ	6
3	ଚନ୍ଦ୍ର କିଶୋର ପାଟିଲ	9
4	ଯତୀନ ଲଳିତ ସିଂହ	11
5	ରୋହନ କାଲେ	14
6	ଶ୍ୟାମ ସିଂହ ଏବଂ କୁଞ୍ଜର ସିଂହ	17
7	ଗୌତମ ଦାସ	20
8	ଅରୁଣ କ୍ରିଷ୍ଣମୂର୍ତ୍ତି	22
9	ପୂର୍ଣ୍ଣ ମାଲବତ	25
10	ବିକ୍ରମଜିତ ଚକ୍ରମା	28
11	ମନୋଜ ବେଞ୍ଜିଆଲ	30

ସାଗର ନାୟକ ମୂଲେ

ଚିତ୍ରକଳା ଶ୍ରେଣୀ ଚାଲିଥିଲା ଏବଂ ସମସ୍ତେ ସୃଜନାତ୍ମକ ହେବା ଲାଗିବ୍ୟସ୍ତ ଥିଲେ -

କୋଙ୍କଣ* ଅଞ୍ଚଳରୁ ଆସିଛି କାବୀ

ଏହି ନାଁ 'କାବୁରୁ ଆସିଛି, କୋଙ୍କଣରେ ଯାହାର ଅର୍ଥ 'ଲୋହିତ ମୃତ୍ତିକା' । ଏହା ଘର ଓ ମନ୍ଦିର ସଜେଇବା ଲାଗି ଅଙ୍କିତ ପ୍ରାଚୀର ଚିତ୍ରରେ ବ୍ୟବହୃତ ହୁଏ ।

ଯଦିଓ 'କାବୀ' ପ୍ରାୟତଃ ବିସ୍ମୃତ, ଏହାର ପୁନରୁଦ୍ଧାର ଲାଗି କାର୍ଯ୍ୟରତ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ହେଲେ...

... ସାଗର ମୂଲେ, ଗୋଆର ଆଡ଼ାପି ଗାଁ ନିବାସୀ ଜଣେ ଚିତ୍ରଶିଳ୍ପୀ ।

*ଗୋଆ, କର୍ଣ୍ଣାଟକ ଏବଂ ମହାରାଷ୍ଟ୍ରର ପଶ୍ଚିମ ତଟବର୍ତ୍ତୀ ଅଞ୍ଚଳ

ହାତକୋଉର ଶିକ୍ଷା ସମାପ୍ତ କରିବା ପରେ ସାଗର 'କାବୀ' ସଂପର୍କରେ ଗବେଷଣା ଆରମ୍ଭ କଲେ ।

ଆମ ଦେଶର ଅନେକ ଚିତ୍ରକଳା ଶୈଳୀ ଦ୍ରୁତଗତିରେ ବିଲୁପ୍ତ ହେବାରେ ଲାଗିଛି । ସେଥିରୁ ଗୋଟିଏ ହେଲା 'କାବୀ' ।

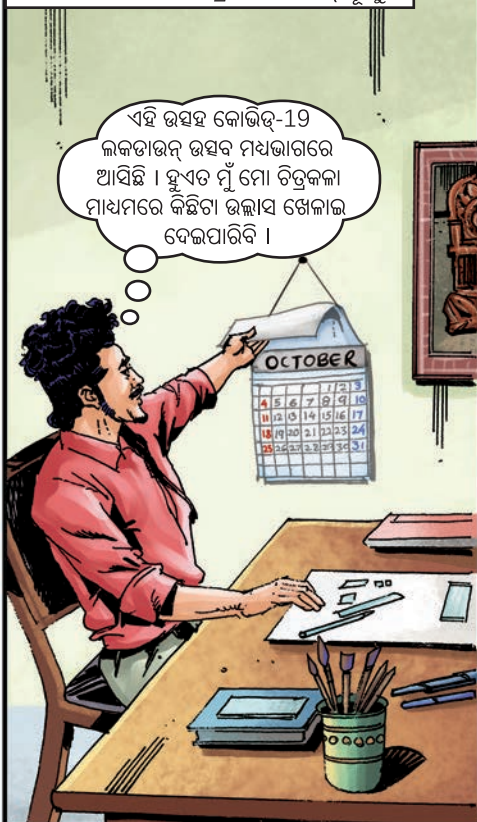
ସାତକୋଉର ଶିକ୍ଷା ସମାପ୍ତ କରିବା ପରେ ସାଗର 'କାବୀ' ସଂପର୍କରେ ଗବେଷଣା ଆରମ୍ଭ କଲେ ।

ଏତେ ଆକର୍ଷଣୀୟ ଶୈଳୀ! ଯଦି ଏହା କେବଳ କାନ୍ଥରେ ସୀମିତ ହୋଇ ରହିଯାଏ, ତେବେ ଲୋକେ ଏହାକୁ କେମିତି ଦେଖିପାରିବେ ?

ଅଧିକୃତ ଅଧିକ ଲୋକେ ଦେଖିବା ସକାଶେ କାଗଜରେ କିମ୍ବା କ୍ୟାନଭାସରେ ଏହାର ପୁନର୍ବିନ୍ୟାସ ଆବଶ୍ୟକ ବୋଲି ସେ ସ୍ପଷ୍ଟଭାବେ କଲେ ।

2020 ମସିହାରେ, ନବରାତ୍ରୀ ଉତ୍ସବର ଠିକ୍ ପୂର୍ବରୁ -

ଏହି ଉତ୍ସବ କୋଭିଡ୍-19 ଲକ୍ଷ୍ମୀଭୟ ଉତ୍ସବ ମଧ୍ୟଭାଗରେ ଆସିଛି । ହୁଏତ ମୁଁ ମୋ ଚିତ୍ରକଳା ମାଧ୍ୟମରେ କିଛିଟା ଉଲ୍ଲାସ ଖେଳାଇ ଦେଇପାରିବି ।

କାଗଜ ଉପରେ 'କାବୀ' ଚିତ୍ରକଳା ସୃଷ୍ଟି ଆରମ୍ଭ କଲେ ସାଗର । ଏହାର ବିଷୟ ଥିଲା ଗୋଆର କୁଳଦେବୀ*

ଏହାର ଅଙ୍କନରେ ମୂର୍ତ୍ତିକାର ଉପଯୋଗ କରି, ମୁଁ ପ୍ରକୃତି ଓ ଭଗବାନଙ୍କୁ ସମ୍ମାନ ଜଣାଉଛି ।

ଯେତେବେଳେ ସେ ସାମାଜିକ ଗଣମାଧ୍ୟମରେ ତାଙ୍କ ଚିତ୍ରକଳା ପ୍ରକାଶ କଲେ, ଏହା ଖୁବ୍ ପ୍ରଶଂସିତ ହେଲା ।

*କୁଳଦେବୀଗଣ

ସେହି ଦିନଠାରୁ, ସାଗର ଆହୁରି ଅନେକ 'କାବୀ' ଚିତ୍ରକଳା ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଛନ୍ତି ।

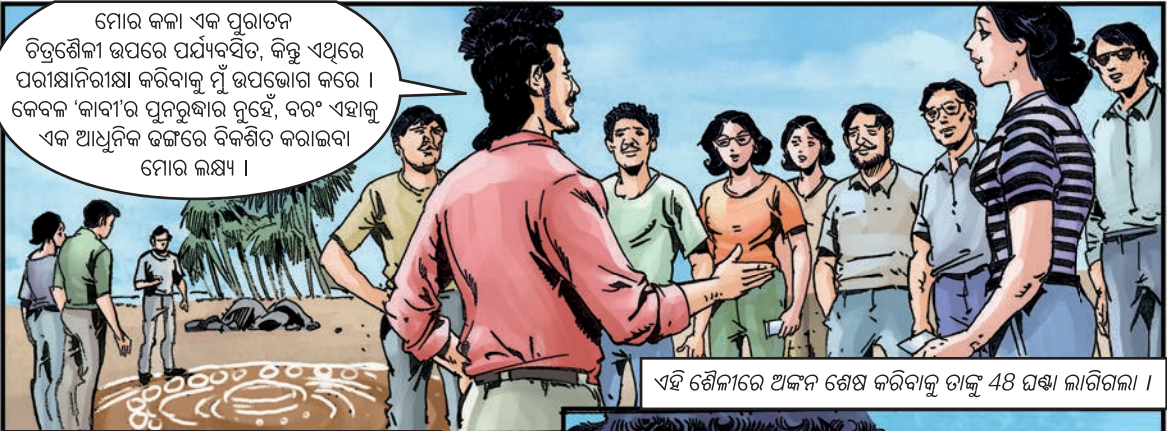

2023ରେ ଭାରତ ଜି20 ଶିଖର ସମ୍ମିଳନୀର* ଆୟୋଜକ ଦେଶ ହେଲା । ଏହାକୁ ସମ୍ମାନ ଜଣାଇ ଗୋଆର ମିରାମାର ସମୁଦ୍ରକୂଳରେ ସାଗର ଏକ ସୁନ୍ଦର ଚିତ୍ର ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିଥିଲେ ।

ଏହା ଥିଲା 'ଜୀବନର ପୂର୍ଣ୍ଣ' ଶୀର୍ଷକ 'କାବୀ' ଚିତ୍ରଶୈଳୀର ଏକ ସଂରଚନା ।

ମୋର କଳା ଏକ ପ୍ରଭାବନ ଚିତ୍ରଶୈଳୀ। ଉପରେ ପର୍ଯ୍ୟବସିତ, କିନ୍ତୁ ଏଥିରେ ପରୀକ୍ଷାନିରୀକ୍ଷା କରିବାକୁ ମୁଁ ଉପଭୋଗ କରେ । କେବଳ 'କାବୀ'ର ପୁନରୁଦ୍ଧାର ନୁହେଁ, ବରଂ ଏହାକୁ ଏକ ଆଧୁନିକ ଭଙ୍ଗରେ ବିକଶିତ କରାଇବା ମୋର ଲକ୍ଷ୍ୟ ।

ଏହି ଶୈଳୀରେ ଅଙ୍କନ ଶେଷ କରିବାକୁ ତାଙ୍କୁ 48 ଘଣ୍ଟା ଲାଗିଗଲା ।

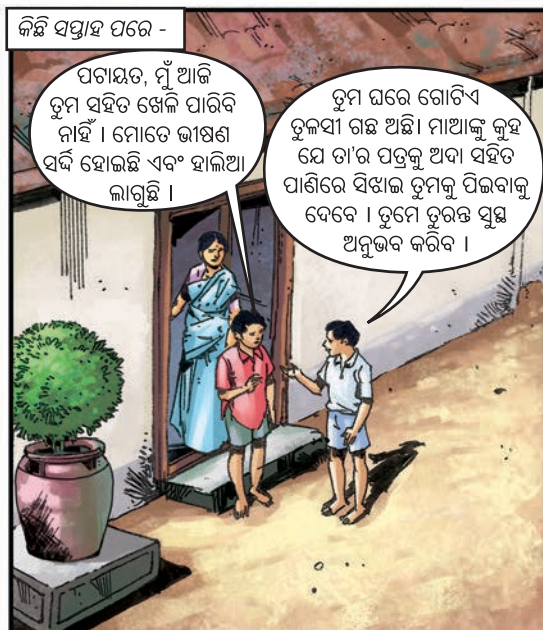
'ମନ କା ବାଡ଼'ରେ ତାଙ୍କ କଥା ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯିବା ପରେ ସାଗର ଜାତୀୟ ସ୍ତରରେ ପ୍ରସିଦ୍ଧି ହାସଲ କଲେ ।

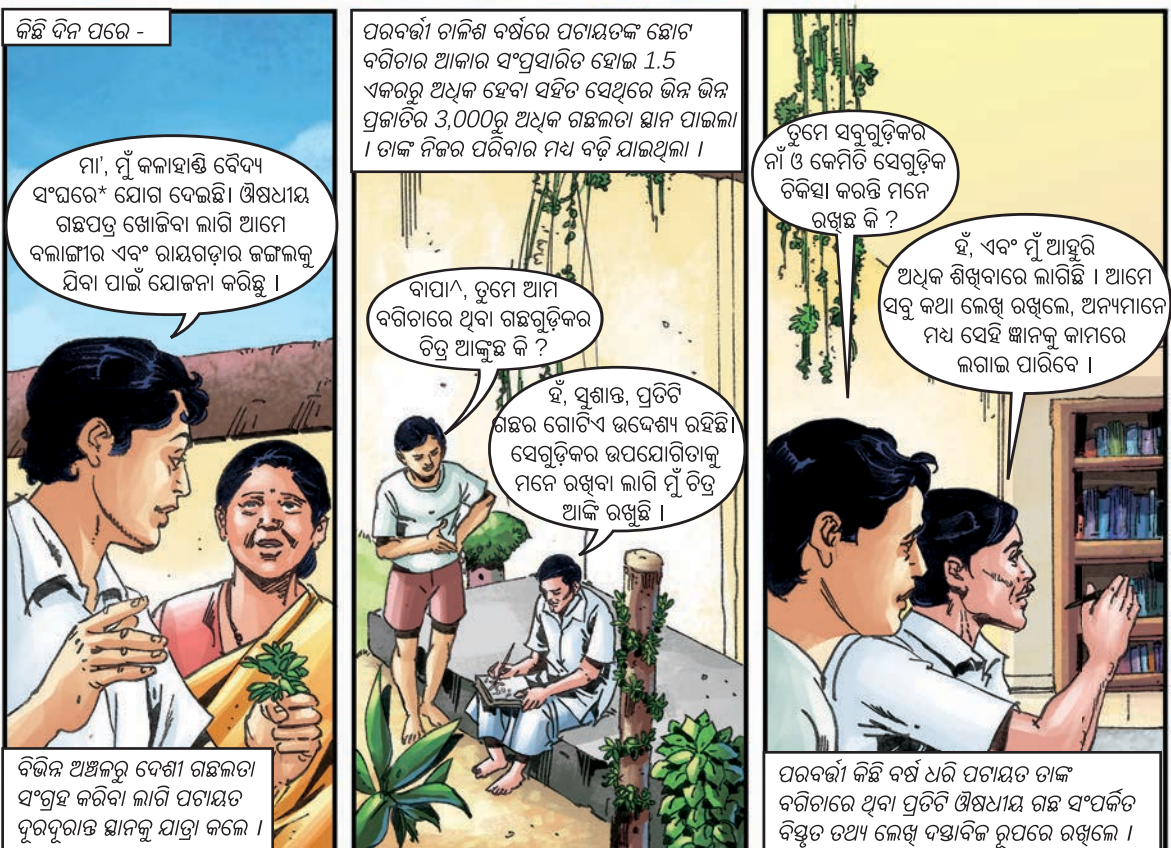
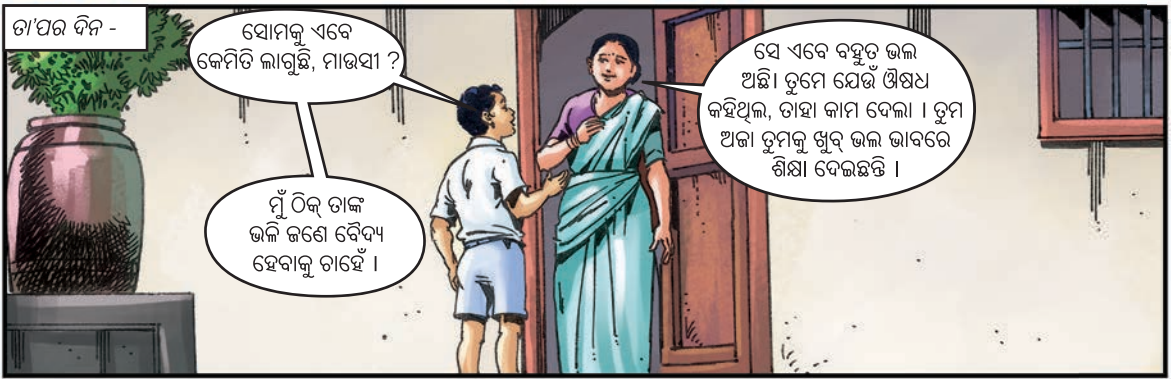
ମୋର ପ୍ରଧାନ ଯୋଗୁଁ ଆଞ୍ଚଳିକ ଚିତ୍ରକଳାକୁ ସ୍ୱୀକୃତି ମିଳିଥିବାରୁ ମୁଁ ଖୁବ୍ ଖୁସୀ। ମୁଁ ଏ ଦିଗରେ ମୋର କାମ ଅବ୍ୟାହତ ରଖିବି ।

*ବହୁ ଦେଶ ମଧ୍ୟରେ ଅର୍ଥନୈତିକ ସହଯୋଗ ନିମନ୍ତେ ସାମୁଖ୍ୟ

ପଟାୟତ ସାହୁ

*ଓଡ଼ିଶାର ଜିଲ୍ଲା
** ଓଡ଼ିଆରେ ଅଜ୍ଞା

* କଳାହାଣ୍ଡି ଜିଲ୍ଲାରେ ପାରମ୍ପରିକ ଚିକିତ୍ସକମାନଙ୍କର ଏକ ସଂଗଠନ

^ ଓଡ଼ିଆରେ ବାପା

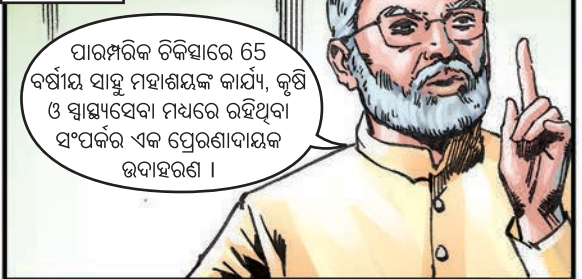
ଦିନରେ ଜଣେ ଚାଷୀ ଏବଂ ରାତିରେ ଜଣେ ବୈଦ୍ୟ ଭାବରେ ପଟାୟତ ତାଙ୍କ କାମ କରି ଚାଲିଲେ । ଦିନେ ସନ୍ଧ୍ୟାରେ -

ଗୋଟିଏ ସପ୍ତାହ ପରେ -

2021ରେ ପ୍ରଧାନ ମନ୍ତ୍ରୀ ନରେନ୍ଦ୍ର ମୋଦି ତାଙ୍କ ରେଡିଓ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ 'ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ ମନ୍ କା ବାଢ଼'ରେ ପଟାୟତ ସାହୁଙ୍କୁ ପ୍ରଶଂସା କରିଥିଲେ ।

ଔଷଧୀୟ ବୃକ୍ଷଲତା ସଂରକ୍ଷଣ ଦିନରେ ତାଙ୍କର ଅବଦାନ ନିମନ୍ତେ 2023ରେ ପଟାୟତ ସାହୁ ପଦ୍ମଶ୍ରୀ ଉପାୟ ପାଇଲେ ।

*ଔଷଧୀୟ ଚେରମୂଳି
^ଶୁଖିଲା ଅବା ସହିତ ଚେରମୂଳ ଗୁଣ୍ଡ

ଚନ୍ଦ୍ର କିଶୋର ପାଟିଲ

ଖେଳଛୁଟିରେ ପିଲାମାନେ କାଗଜରେ ଉଡ଼ାଜାହାଜ କରି ଖେଳରେ ମାତି ଯାଇଥିଲେ ।

ମୋ ଉଡ଼ାଜାହାଜ ସବୁଠୁ ବେଶୀ ଦୂର ଯାଏ ଉଡ଼ିବ ।

ନା, ମୋର ଯିବ ।

ଠିକ୍ ସେତିକିବେଳେ ଘଣ୍ଟି ବାଜିଲା ଏବଂ ଛାତ୍ରଛାତ୍ରୀ ଶ୍ରେଣୀକକ୍ଷ ଅଭିମୁଖେ ଦୌଡ଼ିଲେ ।

ଓଃ ନା ! ଆମେ ଉଡ଼ାଜାହାଜ ସବୁ ଆଣିବାକୁ ଭୁଲିଗଲୁ । ସାର୍, ଆମେ ପାଞ୍ଚ ମିନିଟ୍ ପାଇଁ ଖେଳପଡ଼ିଆକୁ ଯାଇ ଅଲିଆ ସଫା କରିଦେଇ ଆସିବୁ କି ?

ତମେମାନେ ଯାଇପାରିବ, ହେଲେ, ନନ୍ଦିନୀ ନଦୀକୁ* ପ୍ରଦୂଷଣରୁ ରକ୍ଷା କରିବା ଲାଗି ପାଞ୍ଚ ବର୍ଷ ଧରି କାମ କରିଥିବା ସ୍ୱଚ୍ଛତାର ଅଗ୍ରଦୂତ ଚନ୍ଦ୍ର କିଶୋର ପାଟିଲଙ୍କ ସଂପର୍କିତ ମୋର କାହାଣୀ ଶୁଣିସାରିବା ପରେ ।

ସେଦିନ ଥିଲା 2015 ମସିହାର ସଂକ୍ରାନ୍ତି^ । ନାସିକର ନନ୍ଦିନୀ ନଦୀ ଉପରେ ଥିବା ପୋଲରେ ଚାଲି ଚାଲି ବୁଲୁଥିଲେ ଚନ୍ଦ୍ର କିଶୋର ପାଟିଲ । ସେତେବେଳେ -

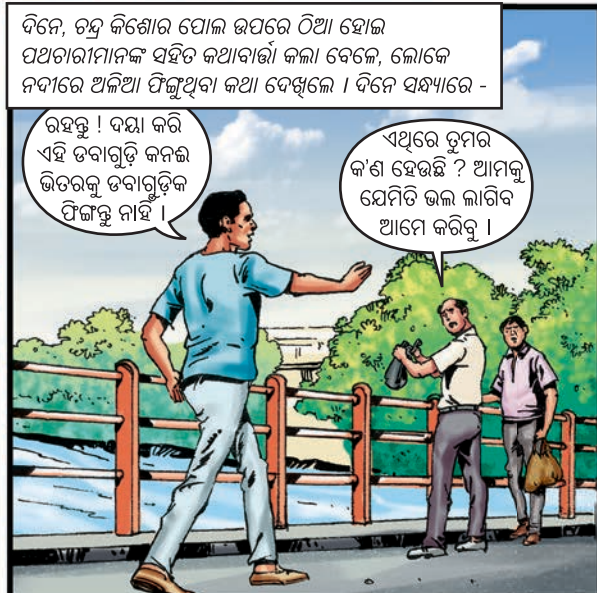
ସାର୍, ମୁଁ ଏହି ଚଢ଼େଇର ଗୋଡ଼ରେ ଗୁଡ଼ାଇ ହୋଇଥିବା ମାଞ୍ଜାକୁ** କାଟିବା ବେଳେ ଆପଣ ଏହି ଚଢ଼େଇଟିକୁ ଟିକେ ଧରିବେ କି ?

ନିଶ୍ଚୟ ।

ଆପଣଙ୍କ ସାହାଯ୍ୟ ପାଇଁ ଧନ୍ୟବାଦ । ମାଞ୍ଜା ଯୋଗୁଁ ପକ୍ଷୀମାନେ କିଭଳି ବିପଦରେ ପଡ଼ନ୍ତି, ତାହା ଅଧିକୃତ ଅଧିକ ଲୋକ ଜାଣନ୍ତି କି । ଏ ମାସରେ ମୁଁ ବିଭିନ୍ନ ଟ୍ରାଫିକ୍ ଛକରେ ଏହି ପ୍ରସଙ୍ଗ ସଂପର୍କରେ ଲୋକଙ୍କୁ ସଚେତନ କରିବି ।

ମୁଁ ଆପଣଙ୍କ ସହିତ ଯୋଗ ଦେବି କି ? ଲୋକଙ୍କ ସହାୟତା କରିବାକୁ ମୁଁ ଭଲପାଏ ।

ଦିନେ, ଚନ୍ଦ୍ର କିଶୋର ପୋଲ ଉପରେ ଠିଆ ହୋଇ ପଥଚାରୀମାନଙ୍କ ସହିତ କଥାବାର୍ତ୍ତା କଲା ବେଳେ, ଲୋକେ ନଦୀରେ ଅଳିଆ ଫିଙ୍ଗୁଥିବା କଥା ଦେଖିଲେ । ଦିନେ ସନ୍ଧ୍ୟାରେ -

ରହୁ ! ଦୟା କରି ଏହି ଡବାଗୁଡ଼ି କନଜ ଭିତରକୁ ଡବାଗୁଡ଼ିକ ଫିଙ୍ଗନ୍ତୁ ନାହିଁ ।

ଏଥିରେ ତୁମର କ'ଣ ହେଉଛି ? ଆମକୁ ଯେମିତି ଭଲ ଲାଗିବ ଆମେ କରିବୁ ।

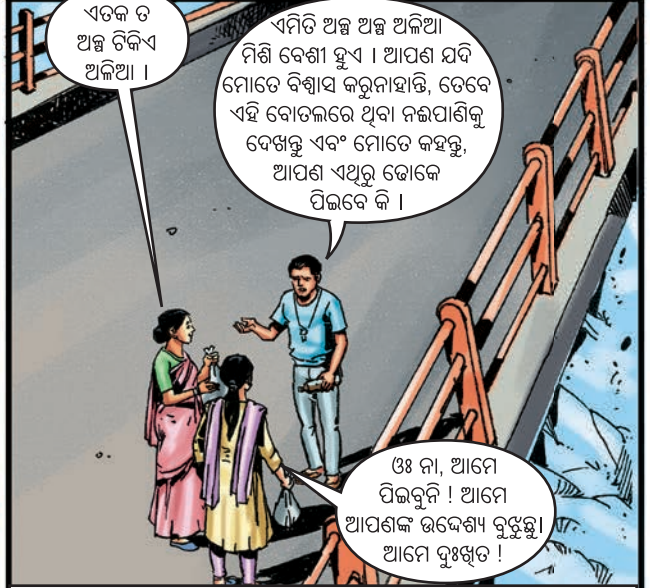
*ଗୋଦାବରୀ ନଦୀର ଏକ ଶାଖାନଦୀ
^ ହିନ୍ଦୁମାନଙ୍କର ପର୍ବ

**ଗୁଡ଼ି ଉଡ଼ାରେ ବ୍ୟବହୃତ କାଚଗୁଣ୍ଡର ଆସ୍ତରଣଦିଶିଷ୍ଟ ସୂତା

ଏହି ଘଟଣା ଚନ୍ଦ୍ର କିଶୋରଙ୍କୁ ଗଭୀର ଭାବେ ମର୍ମାହତ କଲା। ତା'ପରଦିନ ବଡ଼ି ସକାଳୁ ସେ ଗୋଟିଏ ଝୁଲସିଲ୍ ଧରି ପୋଲ ପାଖକୁ ଚାଲିଲେ -

ରହୁକ୍ତ ! ନଦୀ ଭିତରକୁ ଅଳିଆ ପକାନ୍ତୁ ନାହିଁ ଏହା ନଦୀକୁ ପ୍ରଦୂଷିତ କରୁଛି ।

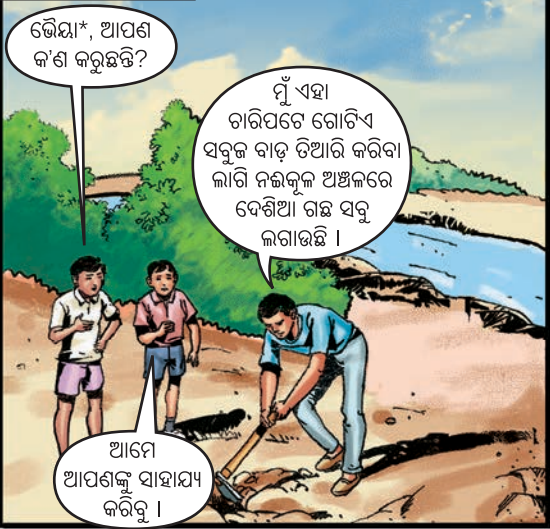
ଏତକ ତ ଅଳ୍ପ ଟଙ୍କାଏ ଅଳିଆ ।

ଏମିତି ଅଳ୍ପ ଅଳ୍ପ ଅଳିଆ ମିଶି ବେଶୀ ହୁଏ । ଆପଣ ଯଦି ମୋତେ ବିଶ୍ୱାସ କରୁନାହାନ୍ତି, ତେବେ ଏହି ବୋତଲରେ ଥିବା ନଳିପାଣିକୁ ଦେଖନ୍ତୁ ଏବଂ ମୋତେ କହନ୍ତୁ, ଆପଣ ଏଥିରୁ ଭୋକେ ପିଇବେ କି ।

ଓଃ ନା, ଆମେ ପିଇବୁନି ! ଆମେ ଆପଣଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ବୁଝୁଛୁ ! ଆମେ ଦୁଃଖୀ !

ସବୁଦିନ, ସକାଳୁ ବିଳମ୍ବିତ ରାତି ଯାଏ, ଚନ୍ଦ୍ର କିଶୋର ପୋଲ ଉପରେ ଠିଆ ହେବା ଆରମ୍ଭ କଲେ, ଲୋକଙ୍କୁ ନଦୀ ପ୍ରଦୂଷଣ କରିବାକୁ ମନା କରିବାରେ ଲାଗିଲେ ।

ଗୋଟିଏ ବର୍ଷ ପରେ -

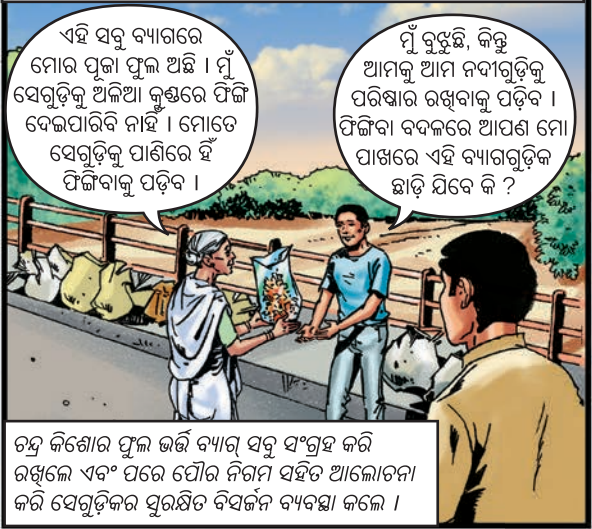

ଭୈରା*, ଆପଣ କ'ଣ କରୁଛନ୍ତି ?

ମୁଁ ଏହା ଚାରିପଟେ ଗୋଟିଏ ସବୁଜ ବାଡ଼ ତିଆରି କରିବା ଲାଗି ନଳିକୂଳ ଅଞ୍ଚଳରେ ଦେଖିଆ ଗଛ ସବୁ ଲଗାଉଛି ।

ଆମେ ଆପଣଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରୁ ।

ଦଶହରା ସମୟରେ, ଚନ୍ଦ୍ର କିଶୋର ନୂଆ ନୂଆ ସମସ୍ୟାର ସମ୍ମୁଖୀନ ହେଲେ।

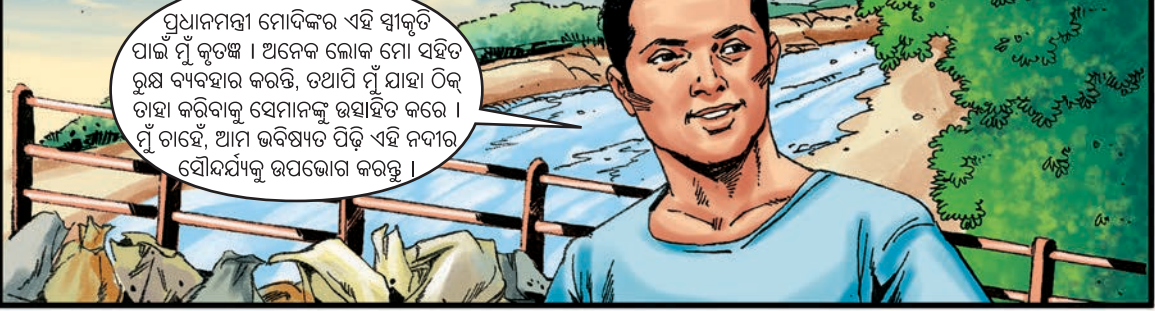

ଏହି ସବୁ ବ୍ୟାଗରେ ମୋର ପୂଜା ଫୁଲ ଅଛି । ମୁଁ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଅଳିଆ କୁଣ୍ଡରେ ଫିଙ୍ଗି ଦେଇପାରିବି ନାହିଁ । ମୋତେ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ପାଣିରେ ହିଁ ଫିଙ୍ଗିବାକୁ ପଡ଼ିବ ।

ମୁଁ ବୁଝୁଛି, କିନ୍ତୁ ଆମକୁ ଆମ ନଦୀଗୁଡ଼ିକୁ ପରିଷ୍କାର ରଖିବାକୁ ପଡ଼ିବ । ଫିଙ୍ଗିବା ବଦଳରେ ଆପଣ ମୋ ପାଖରେ ଏହି ବ୍ୟାଗଗୁଡ଼ିକ ଛାଡ଼ି ଯିବେ କି ?

ଚନ୍ଦ୍ର କିଶୋର ଫୁଲ ଭର୍ତ୍ତି ବ୍ୟାଗ ସବୁ ସଂଗ୍ରହ କରି ରଖିଲେ ଏବଂ ପରେ ପୌର ନିଗମ ସହିତ ଆଲୋଚନା କରି ସେଗୁଡ଼ିକର ସୁରକ୍ଷିତ ବିସର୍ଜନ ବ୍ୟବସ୍ଥା କଲେ ।

2022 ମାର୍ଚ୍ଚରେ, ଯେତେବେଳେ ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ ମୋଦି ତାଙ୍କ ରେଡିଓ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମରେ ତାଙ୍କ ପ୍ରଧାନସଚି ପ୍ରଶଂସା କଲେ -

ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ ମୋଦିଙ୍କର ଏହି ସ୍ବାକୃତି ପାଇଁ ମୁଁ କୃତଜ୍ଞ । ଅନେକ ଲୋକ ମୋ ସହିତ ରୁକ୍ଷ ବ୍ୟବହାର କରନ୍ତି, ତଥାପି ମୁଁ ଯାହା ଠିକ୍ ଚାହା କରିବାକୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ସାହିତ କରେ । ମୁଁ ଚାହେଁ, ଆମ ଭବିଷ୍ୟତ ପିଢ଼ି ଏହି ନଦୀର ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟକୁ ଉପଭୋଗ କରନ୍ତୁ ।

ଯତୀନ ଲଳିତ ସିଂହ

ଶ୍ରେଣୀକକ୍ଷରେ ଖୁବ୍ ଅଧିକ ଉଲ୍ଲାସ ଭରି ରହିଥିଲା ।

ଆସନ୍ତା ମାସରେ ହେବାକୁ ଥିବା ଅନ୍ତଃ ବିଦ୍ୟାଳୟ ମହୋତ୍ସବର ସାଧାରଣ ଜ୍ଞାନଭିତ୍ତିକ ପ୍ରଶ୍ନୋତ୍ତର ପ୍ରତିଯୋଗିତାରେ ଲକ୍ଷ୍ମୀ ଓ ମୁଁ ଭାଗ ନେବାକୁ ଯାଉଛୁ ।

ତାହା ଭଲ କଥା । ତୁମମାନଙ୍କର ଜ୍ଞାନକୁ ଆହୁରି ମଜବୁତ କରିବା ଲାଗି ତୁମେ ଦୁହେଁ ନିଶ୍ଚିତ କରିନିଅ ଯେ, ପାଠାଗାରରୁ ଅଧିକ ବହି ଆଣି ପଢ଼ିବାରେ ସମୟ ଖର୍ଚ୍ଚ କରିବ ।

ହଁ, ଆମ ପାଠାଗାରରେ ବିଭିନ୍ନ ବିଷୟରେ ବହୁତ ବହି ରହିଛି ।

ଦୁର୍ଭାଗ୍ୟର କଥା ଯେ, ଆମ ଦେଶର କେତେକ ସ୍ଥାନରେ ଏତେ ସଂଖ୍ୟକ ବହି ପଢ଼ିବାକୁ ମିଳୁନାହିଁ । ଆମର ଆଜିର କାହାଣୀ ଏମିତି ଜଣେ ଲୋକଙ୍କ ସଂପର୍କରେ, ଯାହାଙ୍କର ନାଁ ଯତୀନ ଲଳିତ ସିଂହ ଏବଂ ଯେ କିଛିର ପ୍ରଦେଶରେ ଏକ ଗୋଷ୍ଠୀ ପାଠାଗାର ସ୍ଥାପନ କରିଲେ ।

2020 ମାର୍ଚ୍ଚରେ କୋଭିଡ୍-19 ଯୋଗୁଁ ଭାରତରେ ଲକଡାଉନ୍ ଜାରି କରାଗଲା । ଯତୀନ ଲଳିତ ବି ହାରଦୋଇର* ତାଙ୍କ ଗାଁକୁ ଗଲେ । ଏହି 24 ବର୍ଷୀୟ ଓକିଲ ଜଣକ ଦିଲ୍ଲୀରେ ଓକିଲାତି କରୁଥିଲେ ।

ଭେୟାଂ, ମୋର ଇଞ୍ଜିନିୟରିଂ ପ୍ରବେଶିକା ପରୀକ୍ଷା ପାଇଁ ଆବଶ୍ୟକ ବହିଗୁଡ଼ିକ ଆପଣ ମୋତେ ଆଣି ଦେଇ ପାରିବେ କି ? ସର୍ବସାଧାରଣ ପାଠାଗାର ଏବଂ ବହି ଦୋକାନ ସବୁ ବନ୍ଦ ହୋଇଯାଇଛି ।

ହଉ ଦେଖିବା, ମୁଁ କ'ଣ କରି ପାରିବି ।

ଗୋଟିଏ ସପ୍ତାହ ପରେ ଯତୀନ ତାଙ୍କ ବନ୍ଧୁମାନଙ୍କ ପାଖରୁ କେତେକ ବହି ଆଣି ପାରିଲେ ।

ଧନ୍ୟବାଦ ଭେୟାଂ, ମୁଁ ଏଗୁଡ଼ିକୁ ମୋ ବନ୍ଧୁମାନଙ୍କୁ ବି ପଢ଼ିବାକୁ ଦେବି ।

ବିଶ୍ୱ ମହାମାରୀ ସମୟରେ ଏମିତି ଅନେକ ଯୁବକଯୁବତୀ ଥିବେ, ଯେଉଁମାନେ କି ବହି ବିନା ପଢ଼ାପଢ଼ି ପାଇଁ ସଂଘର୍ଷ କରୁଥିବେ ।

ଏହାର ଏକ ଅପେକ୍ଷାକୃତ ସ୍ଥାୟୀ ସମାଧାନ ଖୋଜିବାକୁ ଯତୀନ ଚାଲି କଲେ ।

ଏକ ମନ୍ଦିର ପରିସର ପାଖରେ ଥିବା ଖାଲି ସ୍ଥାନ ଉପରେ ତାଙ୍କର ନଜର ପଡ଼ିଲା ଏବଂ ସେ ସଂପୃକ୍ତ ଜର୍ଜ୍ଜିଫକ୍ସ ନିକଟକୁ ଗଲେ ।

ଗୋଟିଏ ଗୋଷ୍ଠୀ କେନ୍ଦ୍ର ଗଢ଼ିବା ଲାଗି ମୁଁ ଏହି ସ୍ଥାନକୁ ବ୍ୟବହାର କରିପାରିବି କି ? ଏଥିରେ ଗୋଟିଏ ପାଠାଗାର ଏବଂ ପଠନ କେନ୍ଦ୍ର ରହିବ ।

ଏହା ଖୁବ୍ ଭଲ ବିଚାର । ଆମେ ଆପଣଙ୍କ ସହିତ ସହଯୋଗ କରିବୁ ।

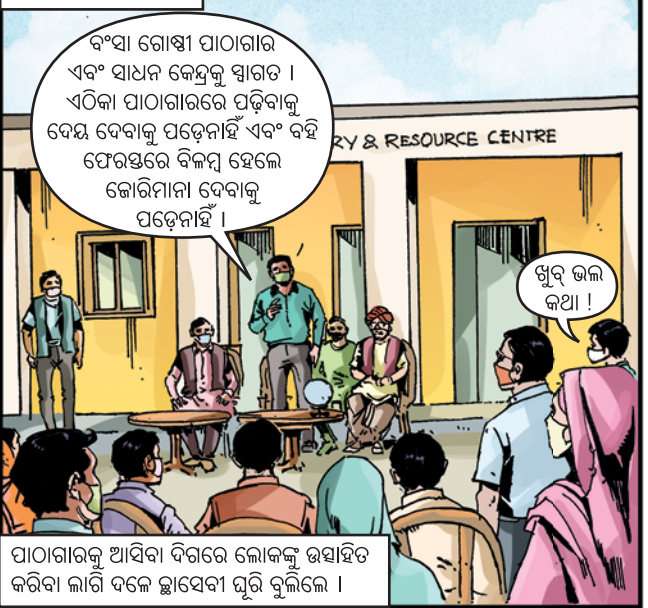
*ଉତ୍ତର ପ୍ରଦେଶର ଏକ ଜିଲ୍ଲା / ଏହିଠାରେ ଭଲ

କେନ୍ଦ୍ର ନିର୍ମାଣ କରାଯାଇଥିବା ସମୟରେ ଯତୀନ ଓ ତାଙ୍କ ସାଙ୍ଗମାନେ ଗୋଟିଏ ବହି ସଂଗ୍ରହ ଅଭିଯାନ ଆରମ୍ଭ କଲେ । କିଛି ସପ୍ତାହ ପରେ -

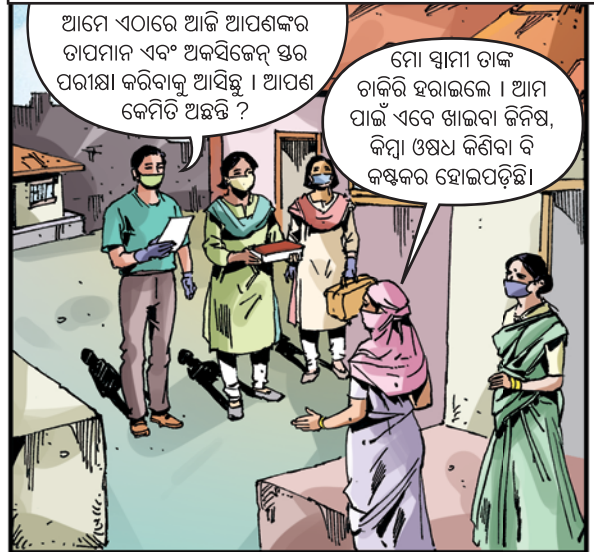
2020 ନଭେମ୍ବରରେ -

ପିଲା ଓ ଯୁବ ବର୍ଗ ସହିତ ମହିଳାମାନେ ବି ପାଠାଗାରକୁ ଆସିବା ଆରମ୍ଭ କଲେ ।

2021 ମାର୍ଚ୍ଚରେ, ବିଶ୍ୱ ସ୍ତେକ୍ଷାସେବା ମହାମାରାର ଦ୍ୱିତୀୟ ଲହରୀ ସମୟରେ ଯତୀନ 'ଗ୍ରାମ୍ୟ କୋଭିଡ୍ ସହାୟତା କାର୍ଯ୍ୟ' ଶୀର୍ଷକ ଏକ ପ୍ରଚାର ଅଭିଯାନ ଆରମ୍ଭ କଲେ ।

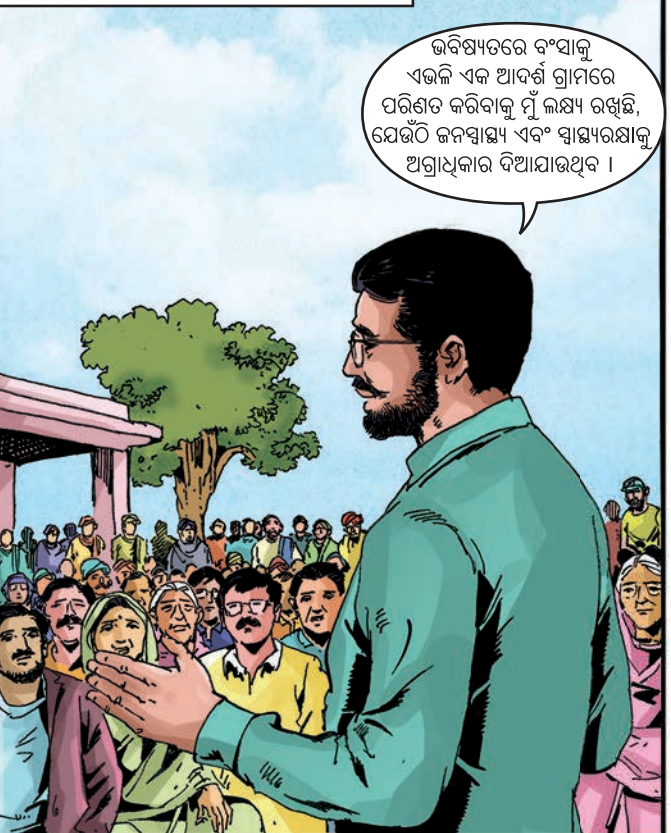

ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ ନରେନ୍ଦ୍ର ମୋଦିଙ୍କ 'ମନ୍ କା ବାଡ଼' କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମରେ ଯତୀନଙ୍କର ଏହି ଉଦ୍ୟମ ପ୍ରଶଂସିତ ହୋଇଥିଲା ।

ଏହି ପ୍ରଶଂସାରେ କୃତଜ୍ଞତା ଯତୀନ, ସମାଜ କଲ୍ୟାଣ ଦିଗରେ ନିଜ ଉଦ୍ୟମକୁ ସ୍ଥିରୀତ କରିବାକୁ ଚାହାଁନ୍ତି ।

ରୋହନ କାଳେ

ନାୟାର ସାର୍ ଏବଂ ଛାତ୍ରଛାତ୍ରୀମାନେ ସ୍କୁଲ ଚଉପାରୁ ମେହଗୋଲି ପ୍ରତ୍ନତାତ୍ତ୍ୱିକ ଉଦ୍ୟାନକୁ ଯାତ୍ରା କରିଥିଲେ ।

ଉଷାଏ ହେଲା ଚାଲି ଚାଲି ଆମେ ଖାଲି ସମାଧିସ୍ଥଳ ଏବଂ ଧୂସାବଶେଷ ଦେଖୁଛୁ । ମୁଁ କ୍ଲାନ୍ତ ହୋଇପଡ଼ିଛି ।

ଆରେ, ଏଇଟା କ'ଣ ?

ଏହା ହେଉଛି 'ରାଜେଁ କୀ ବାଓଲି', ଗୋଟିଏ ପ୍ରସିଦ୍ଧ ସୋପାନ କୂପ* ଯାହାକୁ କୋଲତ ଖାନ୍ସାକାର୍ଯ୍ୟକ୍ଷମ କରିଥିଲେ । ଆସ ଏଠି ବିଶ୍ରାମ ନେବା ଏବଂ ମୁଁ ତୁମମାନଙ୍କୁ କହିବି କେମିତି ମହାରାଷ୍ଟ୍ରରେ ଶହ ଶହ ସୋପାନକୂପର ପୁନରୁଦ୍ଧାର କରିଛନ୍ତି ରୋହନ କାଳେ ।

2017 ମସିହାରେ ମୁମ୍ବାଇର ଜଣେ ମାନବ ସମ୍ବଳ ବୃତ୍ତିଧାରୀ ରୋହନ କାଳେ, ଗୁଜରାଟକୁ ଔପଚାରିକ ଗସ୍ତରେ ଯାଇଥିଲେ ।

କ୍ଷମା କରିବେ, ସପ୍ତାହ ଶେଷରେ ବୁଲି ଦେଖିବା ଲାଗି ଆପଣ କେତେକ ଐତିହାସିକ ସ୍ଥାନ ସଂପର୍କରେ କହିପାରିବେ କି ?

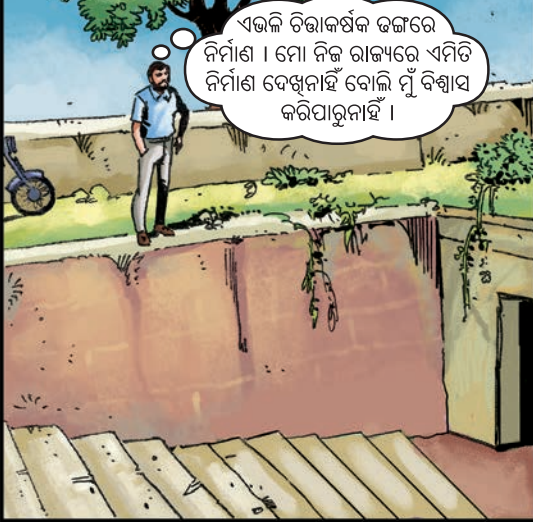
ଏଠାରେ ଅନେକ ଐତିହ୍ୟ ସ୍ଥଳ ରହିଛି - ଅନେକ ଦୁର୍ଗ ଏବଂ ସୋପାନକୂପ, ଚମତ୍କାର ସ୍ଥାପତ୍ୟର ନିଦର୍ଶନ ।

ରୋହନ ପ୍ରଥମେ ଅଟକି ଥିଲେ 'ରାମୀ କୀ ଭାଞ୍ଜ' ସୋପାନକୂପ ପାଖରେ ।

ଏଠାକାର ସ୍ଥାପତ୍ୟରେ ଏତେ ସୂକ୍ଷ୍ମ କାରୁକାର୍ଯ୍ୟ ଭରି ରହିଛି ସାର୍, ଆପଣ ଜାଣନ୍ତି କି ଏହା କେତେ ପୁରାତନ ?

ଏହା ଏକାଦଶ ଶତାବ୍ଦୀରେ ନିର୍ମିତ ହୋଇଥିଲା । ଗ୍ରୀଷ୍ମକାଳରେ ଜଳ ସଞ୍ଚୟ କରିବା ଲାଗି ଏହି ସବୁ ସୋପାନକୂପ ନିର୍ମାଣ କରାଯାଇଥିଲା । ଗୁଜରାଟରେ 500ରୁ ଅଧିକ ସୋପାନକୂପ ରହିଛି ।

ରୋହନ ଆଉ ଅଧିକ ସୋପାନକୁପ ବୁଲି ଦେଖିଲେ ଏବଂ ମହାରାଷ୍ଟ୍ରର ସୋପାନକୁପ ବିଷୟରେ ଚିନ୍ତାମଗ୍ନ ହୋଇପଡ଼ିଲେ ।

ଏହି ଚିନ୍ତାଧାରା ଏକ ପରିକଳ୍ପନାର ରୂପ ନେଲା ଏବଂ ପରିଶେଷରେ, 2020 ମସିହାରେ -

ସାଙ୍ଗରେ ନିଜର କେତେକ ଜିନିଷପତ୍ର ଧରି ମୋଟର ସାଇକଲରେ ଗୋଟିଏ ଜିଲ୍ଲାରୁ ଆଉ ଗୋଟିଏ ଜିଲ୍ଲାକୁ ଘୁରି ବୁଲିଲେ ରୋହନ, ସୋପାନକୁପ ଦେଖି ଦେଖି...

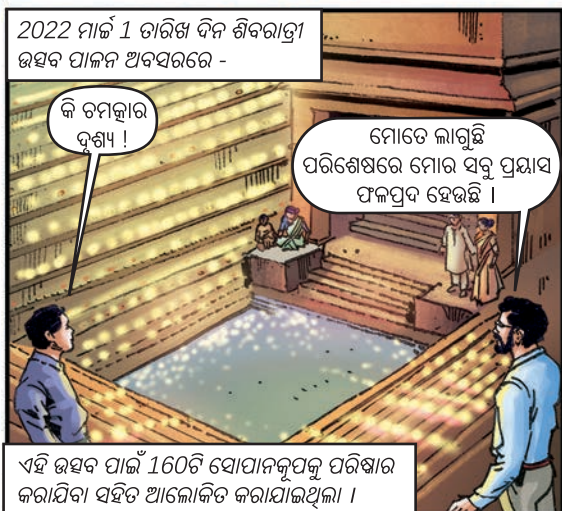
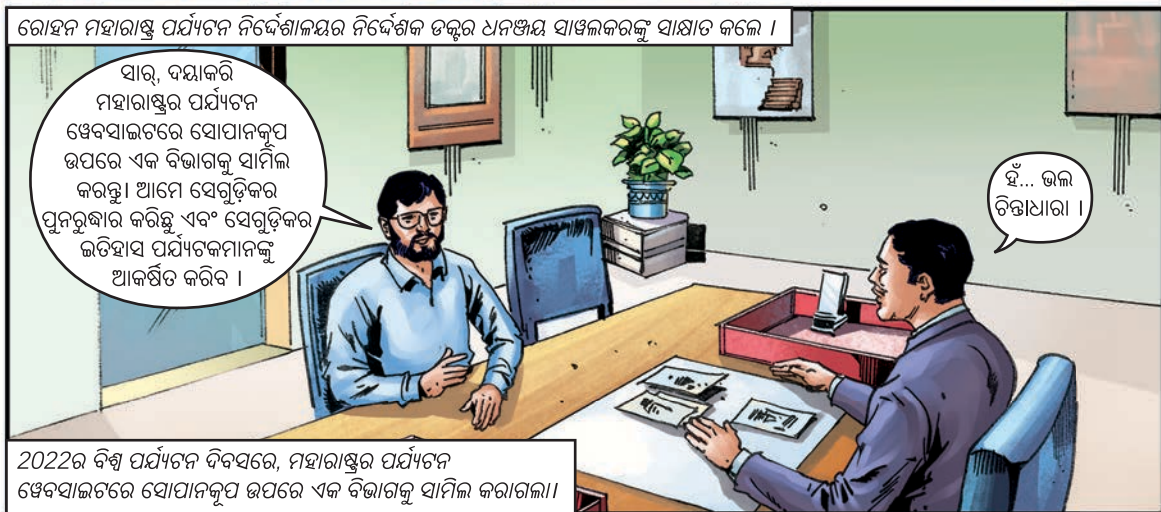
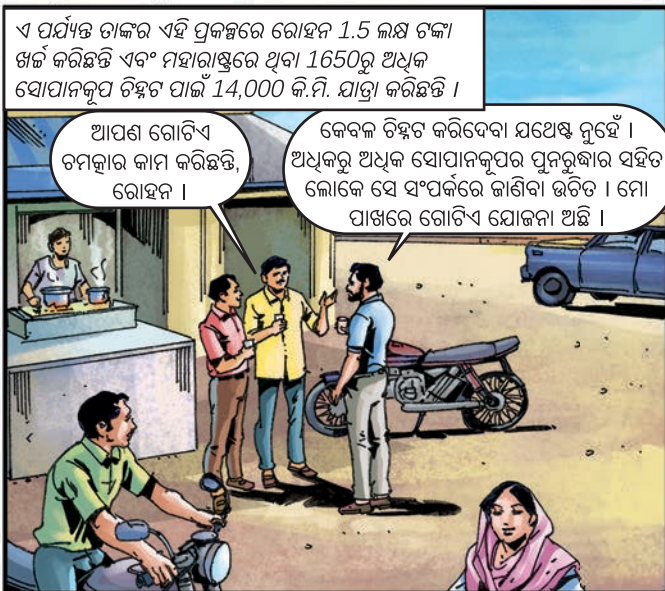
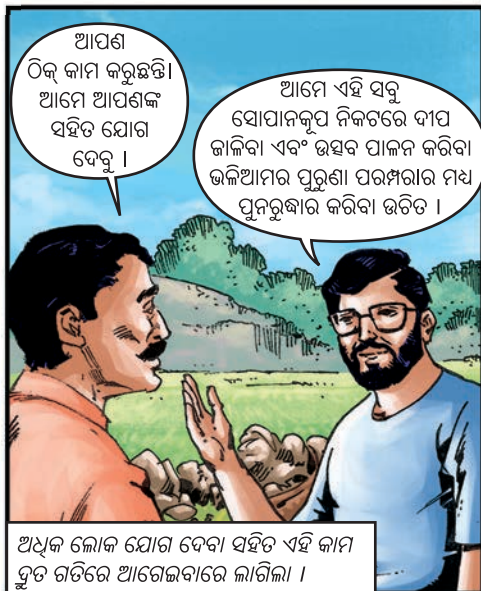

ପରବର୍ତ୍ତୀ କେଲ ମାସ ଭିତରେ ସେ ମହାରାଷ୍ଟ୍ରର 400ରୁ ଅଧିକ ସୋପାନକୁପ ବୁଲି ଦେଖିଲେ ।

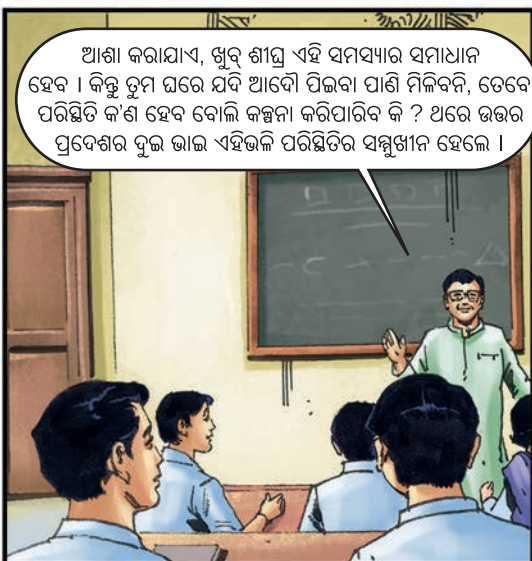

ରୋହନ ମହାରାଷ୍ଟ୍ର ସୋପାନକୁପ ଅଭିଯାନ ଆରମ୍ଭ କଲେ ଏବଂ ଅଳ୍ପ କେତେକ ସ୍ୱେଚ୍ଛାସେବୀଙ୍କ ସହିତ କାମ ଆରମ୍ଭ କଲେ ।

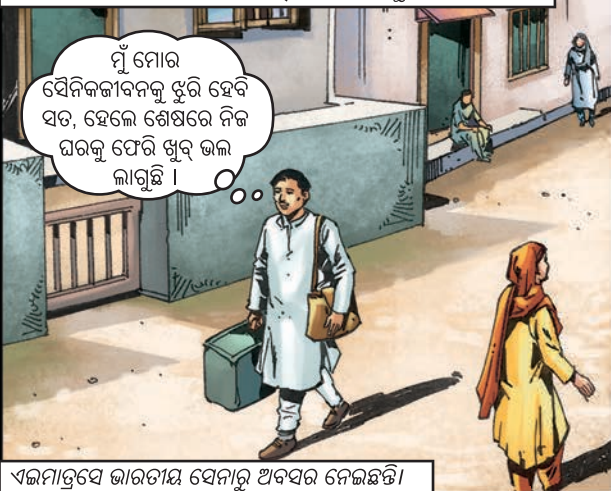

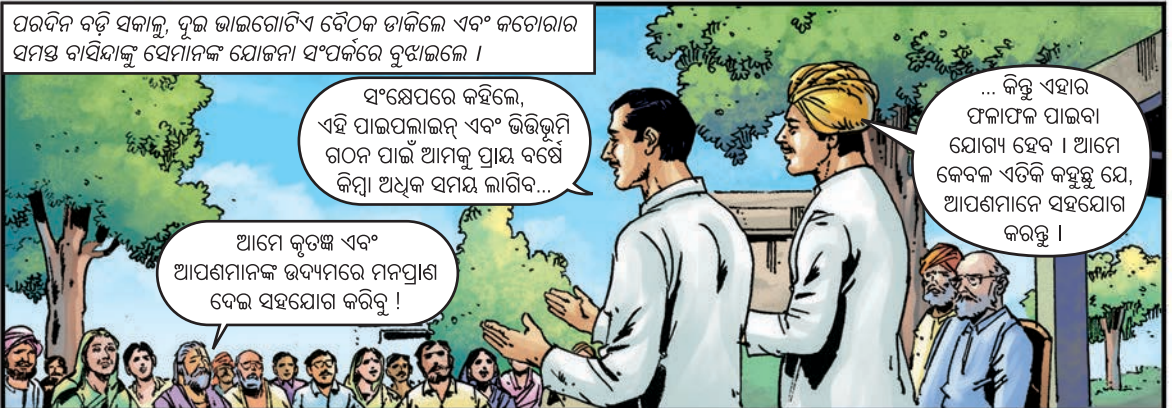
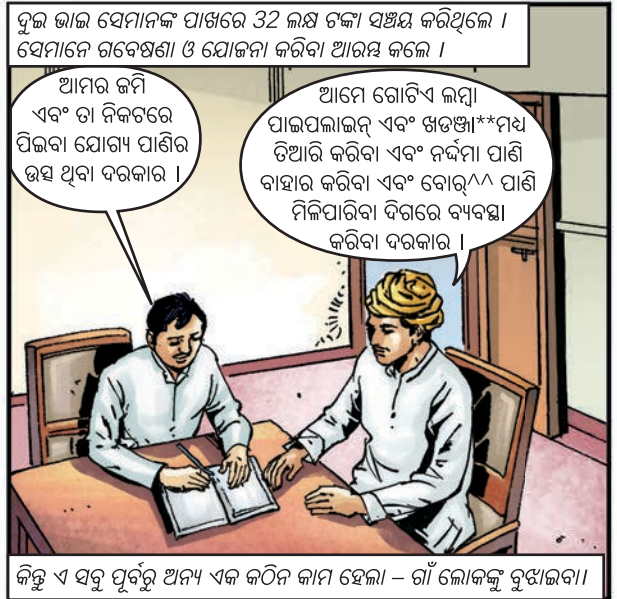
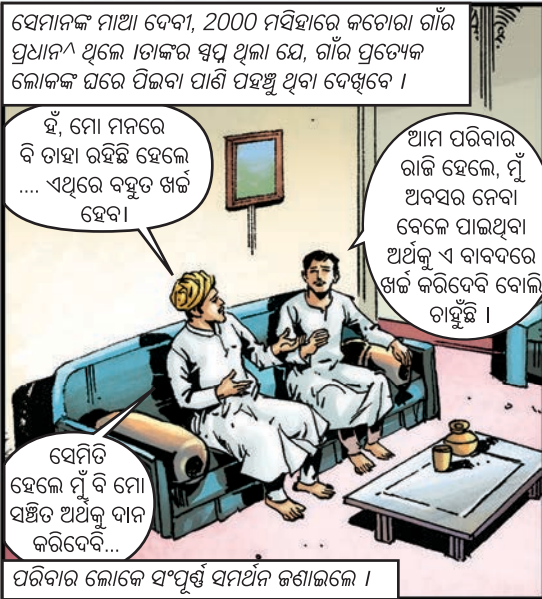
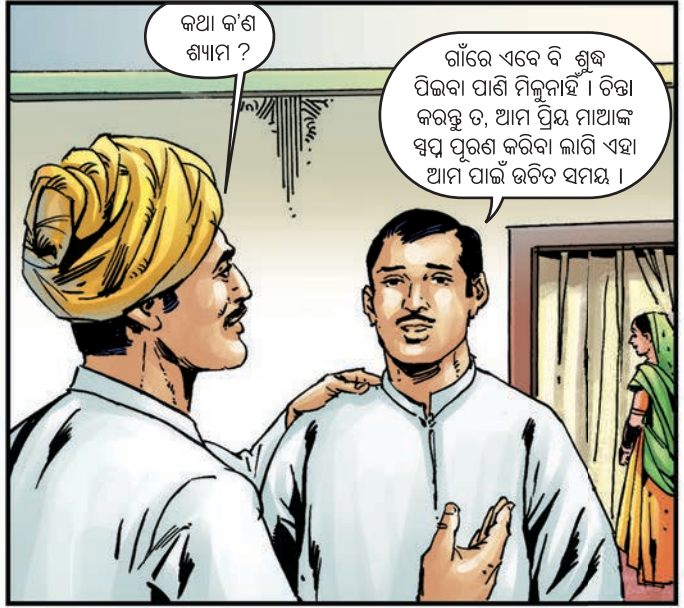
ଶ୍ୟାମ ସିଂହ ଏବଂ କୁଞ୍ଜର ସିଂହ

ସେଦିନ, 2018, ଜୁଲାଇ 31 ତାରିଖର ଏକ ଆର୍ତ୍ତ ଅପରାହ୍ନରେ, ପୂର୍ବତନ ସୈନିକ ଶ୍ୟାମ ସିଂହ କଟୋରାରେ* ଥିବା ଟାଙ୍କ ଘରକୁ ଫେରିଲେ ।

*ଉତ୍ତର ପ୍ରଦେଶର ଆଗ୍ରା ଜିଲ୍ଲାରେ ଏକ ଗାଁ

*ହିନ୍ଦୀରେ ଭାଇ
^ପୁଷ୍ପା

**ପୁରପାଥ/ଜଟାରେ ତିଆରି ରାସ୍ତା
/^ଭୂମି ତଳେ ଜମା ହୋଇଥିବା ପାଣି

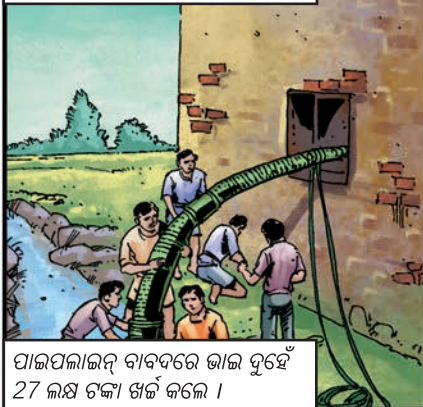
ପାଞ୍ଚ କିଲୋମିଟର ଦୂରରେ ଥିବା ବସ୍ତାଈ* କେମାଲ । ଭାଇ ଦୁହେଁ ଏହାକୁ ହିଁ ମଧୁର ଜଳର ଉତ୍ସ ରୂପେ ପସନ୍ଦ କଲେ...

... ଏହାର ଚାରିପଟେ ଥିବା ଜମିକୁ ପାଞ୍ଚ ଲକ୍ଷ କୋରେ କଣିଲେ

.... ଏବଂ 2018 ଅଗଷ୍ଟ ମାସରେ ଏହି ପାଞ୍ଚ କିଲୋମିଟର ଲମ୍ବା ପାଇପଲାଇନ୍ ଡିଆରି ଆରମ୍ଭ କଲେ ।

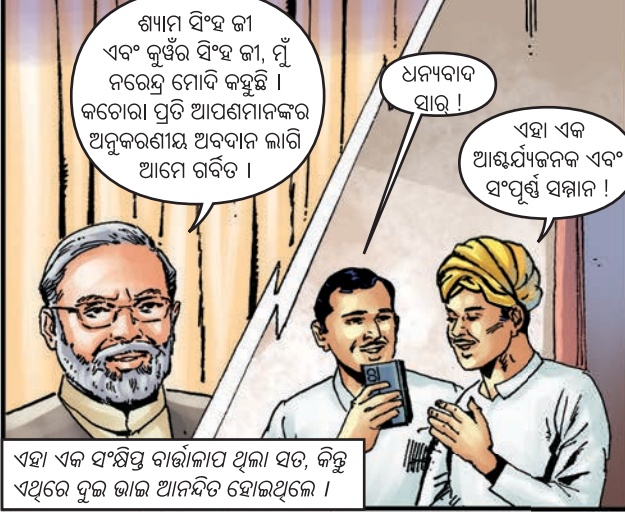
ପାଇପଲାଇନ୍ ବାବଦରେ ଭାଇ ଦୁହେଁ 27 ଲକ୍ଷ କୋା ଖର୍ଚ୍ଚ କଲେ ।

ଶେଷରେ 2020ରେ ପାଇପଲାଇନ୍ ଡିଆରି ସରିଲା ।

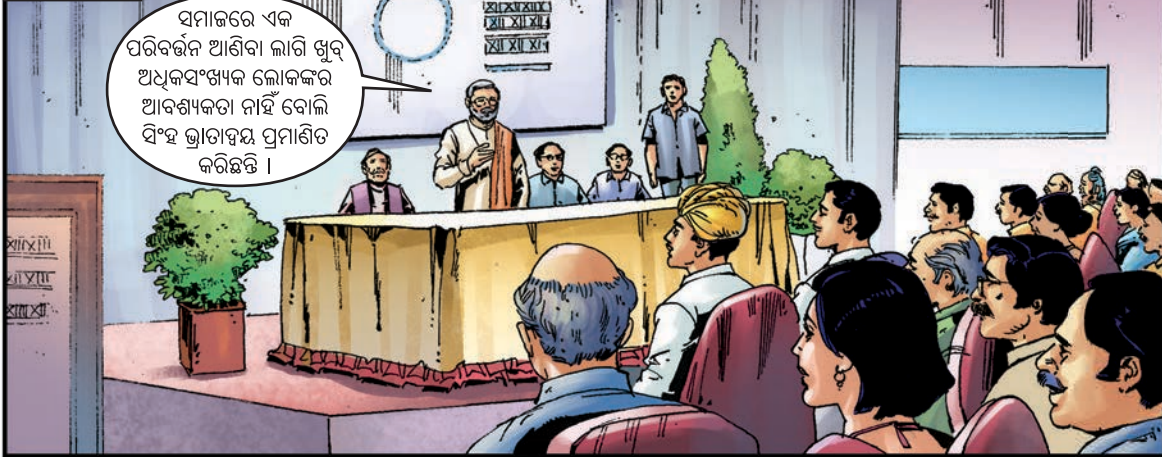
ଗାଁର 1,200ରୁ ଅଧିକ ପରିବାର ମଧୁର ପାଣି ପାଇଲେ । ଖୁବ୍ ଶୀଘ୍ର, କୁର୍ତ୍ତର ସିଂହ ପ୍ରଧାନ ରୂପେ ନିର୍ବାଚିତ ହେଲେ ।

ଦୁଇ ଭାଇଙ୍କ ନିଃସ୍ଵାର୍ଥପର ଅବଦାନ ଯୋଗୁଁ କଟୋରାକୁ ମାନଚିତ୍ରରେ ସ୍ଥାନ ମିଳିଲା । ବିନେ ସକାଳେ, ଦୁଇ ଭାଇଙ୍କୁ ଗୋଟିଏ ଗୁରୁତ୍ଵପୂର୍ଣ୍ଣ ଫୋନ୍ କଲ୍ ମିଳିଲା ।

ଏହା ଏକ ସଂକ୍ଷିପ୍ତ ବାର୍ତ୍ତାଳାପ ଥିଲା ସତ, କିନ୍ତୁ ଏଥିରେ ଦୁଇ ଭାଇ ଆନନ୍ଦିତ ହୋଇଥିଲେ ।

ଏକ ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମରେ ଭାଗ ନେବା ଲାଗି ଉଭୟଙ୍କୁ ଦିଲ୍ଲୀକୁ ନିମନ୍ତ୍ରଣ କରାଗଲା ଏବଂ ସିଧା ପ୍ରସାରଣରେ ସେମାନଙ୍କ ଅବଦାନକୁ ସ୍ଵୀକାର କଲେ ପ୍ରଧାନ ମନ୍ତ୍ରୀ ମୋଦି ।

ସମାଜରେ ଏକ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଆଣିବା ଲାଗି ଖୁବ୍ ଅଧିକସଂଖ୍ୟକ ଲୋକଙ୍କର ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ ବୋଲି ସିଂହ ଭ୍ରାତାହୃୟ ପ୍ରମାଣିତ କରିଛନ୍ତି ।

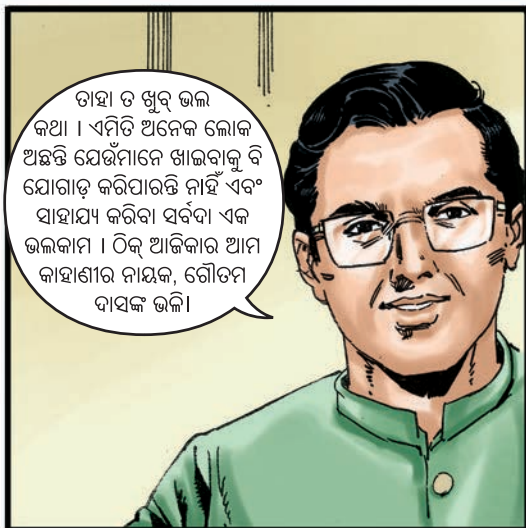
*ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ଏକ ଗାଁ

ଗୌତମ ଦାସ

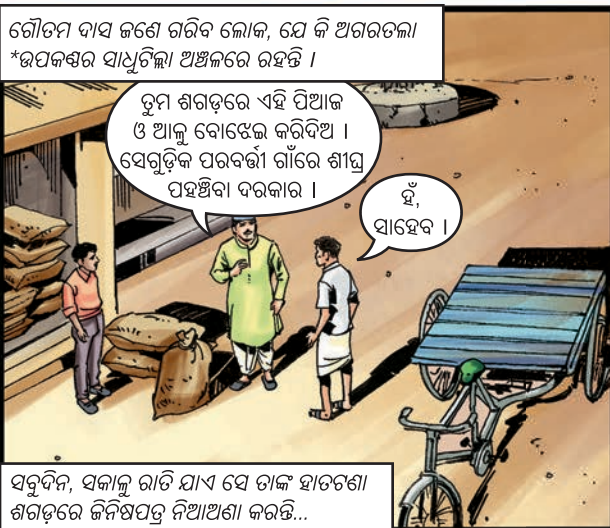

ଆସନ୍ତାକାଲି ଆମେ ଗୋଟିଏ ଅନାଥାଶ୍ରମ ପରିଦର୍ଶନରେ ଯିବୁ । ସେଠାକାର ଶିଶୁମାନଙ୍କୁ ଦେବା ପାଇଁ ଆପଣମାନେ କିଛି ଅଧିକ ପେନସିଲ୍, ରବର କିମ୍ବା ଗପବହି ଆଣିପାରିବେ କି ?

ମୁଁ କିଛି ଟଙ୍କା ସଞ୍ଚୟ କରିଛି । ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ଦେବା ପାଇଁ ନୂଆ ବହି ମଧ୍ୟ କିଣି ପାରିବା ।

ତାହା ତ ଖୁବ୍ ଭଲ କଥା । ଏମିତି ଅନେକ ଲୋକ ଅଛନ୍ତି ଯେଉଁମାନେ ଖାଇବାକୁ ବି ଯୋଗାଡ଼ କରିପାରନ୍ତି ନାହିଁ ଏବଂ ସାହାଯ୍ୟ କରିବା ସର୍ବଦା ଏକ ଭଲକାମ । ଠିକ୍ ଆଜିକାର ଆମ କାହାଣୀର ନାୟକ, ଗୌତମ ଦାସଙ୍କ ଭଳି ।

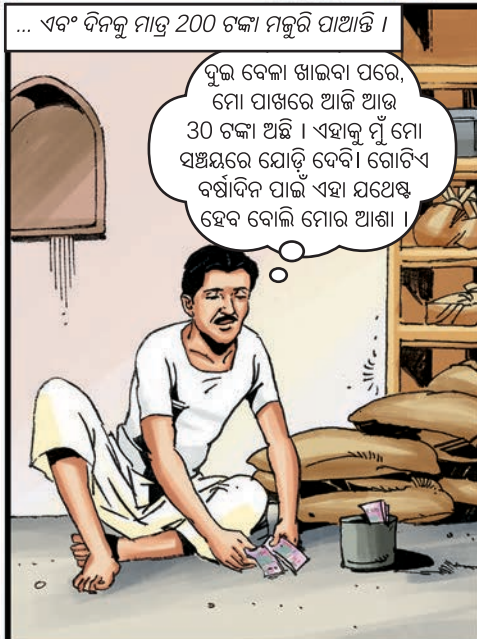

ଗୌତମ ଦାସ ଜଣେ ଗରିବ ଲୋକ, ଯେ କି ଅଗରଡ଼ଳା !
*ଉପକଣ୍ଠର ସାଧୁଚିହ୍ନ ଅଞ୍ଚଳରେ ରହନ୍ତି ।

ତୁମ ଶଗଡ଼ରେ ଏହି ପିଆଜ ଓ ଆଳୁ ବୋଝେଇ କରିଦିଅ । ସେଗୁଡ଼ିକ ପରବର୍ତ୍ତୀ ଗାଁରେ ଶୀଘ୍ର ପହଞ୍ଚିବା ଦରକାର ।

ହଁ, ସାହେବ ।

ସବୁଦିନ, ସକାଳୁ ରାତି ଯାଏ ସେ ଟାଙ୍କ ହାତଟଣା ଶଗଡ଼ରେ ଜିନିଷପତ୍ର ନିଆଅଣା କରନ୍ତି...

... ଏବଂ ଦିନକୁ ମାତ୍ର 200 ଟଙ୍କା ମଜୁରି ପାଆନ୍ତି ।

ବୁଦ୍ଧ ବେଳା ଖାଇବା ପରେ, ମୋ ପାଖରେ ଆଜି ଆଉ 30 ଟଙ୍କା ଅଛି । ଏହାକୁ ମୁଁ ମୋ ସଞ୍ଚୟରେ ଯୋଡ଼ି ଦେବି । ଗୋଟିଏ ବର୍ଷାଦିନ ପାଇଁ ଏହା ଯଥେଷ୍ଟ ହେବ ବୋଲି ମୋର ଆଶା ।

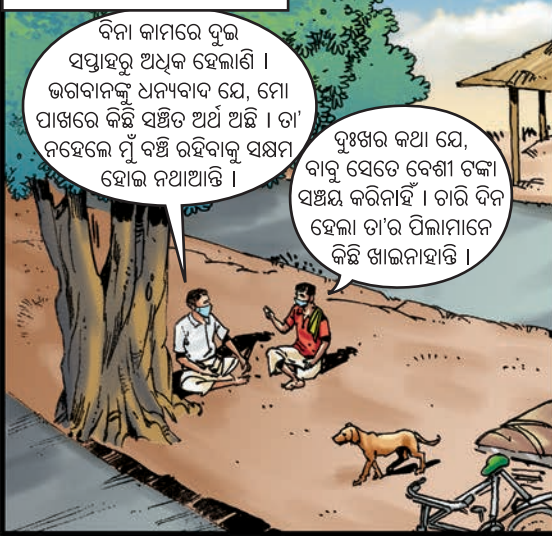

କିଛି ମାସ ପରେ -

ଗୋଟିଏ ନୂଆ ରୋଗ ହେଉଛି ବୋଲି ମୁଁ ଶୁଣିଛି । ଆମ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ମାଝ ପିନ୍ଧିବାକୁ ପଡ଼ିବ ।

ମୁଁ ଏଇମାତ୍ର ଗୋଟିଏ ପାଇଲି । ମୁଁ ଶୁଣିଛି ଯେ, ଏହା କୋଭିଡ଼ ନାମକ ଏକ ମାରାତ୍ମକ ରୋଗ ।

କିଛି ସପ୍ତାହ ପରେ, ସମସ୍ତ ଦେଶରେ
ଲକଡାଉନ୍ ଘୋଷଣା କରାଗଲା।

ବିନା କାମରେ ବୁଲ
ସପ୍ତାହରୁ ଅଧିକ ହେଲାଣି ।
ଭଗବାନଙ୍କୁ ଧନ୍ୟବାଦ ଯେ, ମୋ
ପାଖରେ କିଛି ସଞ୍ଚିତ ଅର୍ଥ ଅଛି । ତା'
ନହେଲେ ମୁଁ ବଞ୍ଚି ରହିବାକୁ ସକ୍ଷମ
ହୋଇ ନଥାଆନ୍ତି ।

ଦୁଃଖର କଥା ଯେ,
ବାବୁ ସେତେ ବେଶୀ ଟଙ୍କା
ସଞ୍ଚିତ କରିନାହିଁ । ତାରି ବିନ
ହେଲା ତା'ର ପିଲାମାନେ
କିଛି ଖାଇନାହାନ୍ତି ।

ଗୌତମ ରାତି ସାରା ଶୋଇ ପାରିଲେ ନାହିଁ । ରାତି ପାହିବା ମାତ୍ରକେ -

ମୁଁ ଯାଉଛି, ମୋ
ସଞ୍ଚିତ ଟଙ୍କାରୁ ଚାଉଳ ଓ
ତାଲି କିଣି ବାବୁ ପାଖକୁ
ନେଇ ଯିବି ।

ପରେ -

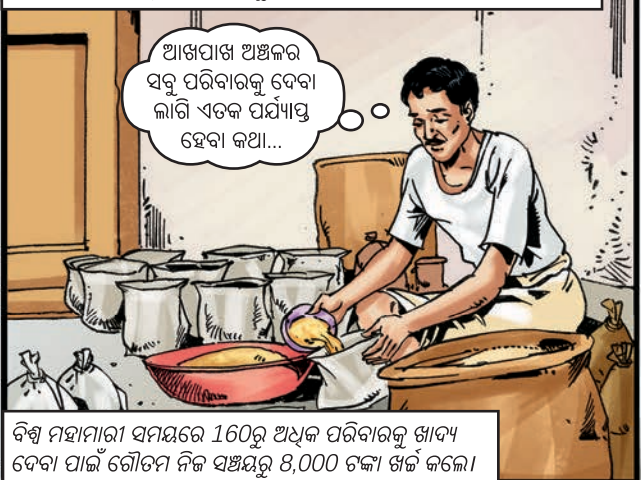

ହେଲ ତ, ବାବୁ !
ଏସବୁକୁ ନେଇ ଯାଅ ଏବଂ
ଆଉ ସପ୍ତାହରେ ମୁଁ ଆଉ
ଅଧିକ ଖାଦ୍ୟ ସାମଗ୍ରୀ
ଆଣିଦେବି ।

କେମିତି ଯେ
ମୁଁ ତୁମକୁ ଧନ୍ୟବାଦ
ଦେବି !

ଗୌତମ ଖୁସିରେ ଘରକୁ ଫେରିଲେ କିଛି ଖାଦ୍ୟ କିଣି ପାରୁ
ନଥିବା ଅନାଦ୍ୟ ପରିବାର କଥା ଭାବିବାରେ ଲାଗିଲେ ।

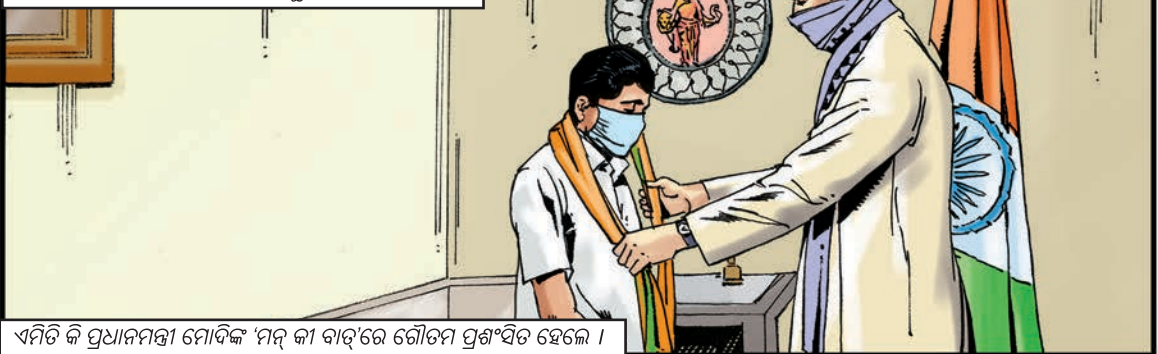
ସେ ତୁରନ୍ତ ଆଉ ଅଧିକ ଚାଉଳ ଓ ତାଲି କିଣିଲେ ଏବଂ ଯେଉଁମାନଙ୍କ ପାଖରେ
ଯଥେଷ୍ଟ ଖାଦ୍ୟ ନଥିଲା, ସେମାନଙ୍କୁ ବାଣ୍ଟିବା ପାଇଁ ପ୍ୟାକେଟ୍ କରିଲେ ।

ଆଖପାଖ ଅଞ୍ଚଳର
ସବୁ ପରିବାରକୁ ଦେବା
ଲାଗି ଏତକ ପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ
ହେବା କଥା...

ବିଶ୍ୱ ମହାମାରୀ ସମୟରେ 160ରୁ ଅଧିକ ପରିବାରକୁ ଖାଦ୍ୟ
ଦେବା ପାଇଁ ଗୌତମ ନିଜ ସଞ୍ଚିତରୁ 8,000 ଟଙ୍କା ଖର୍ଚ୍ଚ କଲେ।

ତାଙ୍କର ଏହି ନିଃସ୍ୱାର୍ଥପର ଉଦ୍ୟମ ପାଇଁ ତତ୍କାଳୀନ ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ
ବିପ୍ଳବ କୁମାର ଦେବ ଗୌତମଙ୍କୁ ସମ୍ବର୍ଦ୍ଧିତ କଲେ ଏବଂ ସବୁ
ପ୍ରକାର ସାହାଯ୍ୟ ଓ ସହଯୋଗର ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଦେଲେ ।

ଏମିତି କି ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ ମୋଦିଙ୍କ 'ମନ୍ କୀ ବାତ୍'ରେ ଗୌତମ ପ୍ରଶଂସିତ ହେଲେ ।

ଅରୁଣ କ୍ରିଷ୍ଣମୂର୍ତ୍ତି

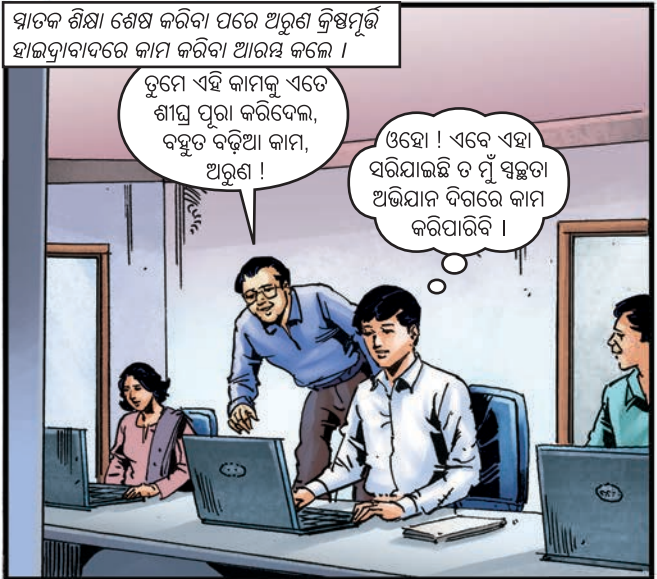

କେହି ଜଣେ ମୋତେ କହି ପାରିବେ କି ଦୀର୍ଘସ୍ଥାୟୀ ପୋଷଣ କ୍ଷମତା କ'ଣ ?

ଦୀର୍ଘସ୍ଥାୟୀ ପୋଷଣ କ୍ଷମତା ହେଉଛି ଜୀବନଧାରଣର ଏକ ପନ୍ଥା, ଯେଉଁଥିରେ ଆମେ ପରିବେଶ ଓ ପ୍ରାକୃତିକ ସଂପଦର ସୁରକ୍ଷା କରୁ ।

ତାହା ଠିକ୍ କଥା, ପାରୁଛି । ମୋତେ ଏବେ ଏମିତି ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ସଂପର୍କରେ କହିବାକୁ ଦିଅ ଯାହାଙ୍କର ନାଁ ଅରୁଣ କ୍ରିଷ୍ଣମୂର୍ତ୍ତି ଏବଂ ଯିଏ ତାଙ୍କ ସାରା ଜୀବନ ଦୀର୍ଘସ୍ଥାୟୀ ପୋଷଣ କ୍ଷମତାସଂପନ୍ନ ଜୀବନଯାପନ ବିଗରେ ଉତ୍ସର୍ଗ କରିଦେଇଥିଲେ ।

ସ୍ନାତକ ଶିକ୍ଷା ଶେଷ କରିବା ପରେ ଅରୁଣ କ୍ରିଷ୍ଣମୂର୍ତ୍ତି ହାଇଦ୍ରାବାଦରେ କାମ କରିବା ଆରମ୍ଭ କଲେ ।

ତୁମେ ଏହି କାମକୁ ଏତେ ଶୀଘ୍ର ପୂରା କରିଦେଲ, ବହୁତ ବଢ଼ିଆ କାମ, ଅରୁଣ !

ଓହୋ ! ଏବେ ଏହା ସରିଯାଇଛି ତ ମୁଁ ସ୍ୱଚ୍ଛତା ଅଭିଯାନ ବିଗରେ କାମ କରିପାରିବି ।

ଅରୁଣଙ୍କର ଆଉ ଏକ ଭିନ୍ନ ବିଗ ପ୍ରତି ଆଗ୍ରହ ଥିଲା- ଯାହା ଫଳରେ ସେ ଏନଭିରନମେଣ୍ଟ ପାଇଣ୍ଟସନ୍ ଅଫ ଇଣ୍ଡିଆ (ଇ.ଏଫ୍.ଆଇ.) ଆରମ୍ଭ କଲେ ।

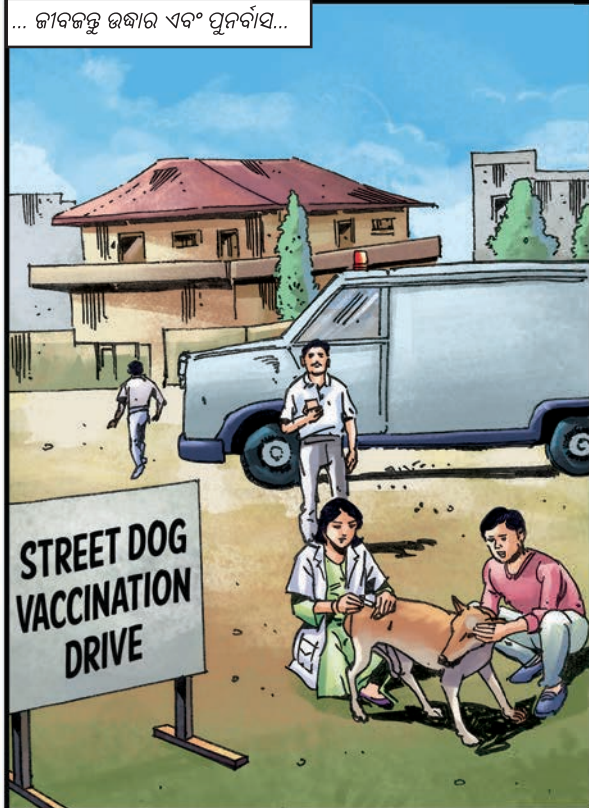
ପୋଖରୀ ଓ ହ୍ରଦ ଭଳି ମଧୁର ଜଳ ଉତ୍ସଗୁଡ଼ିକୁ ସଫାକରିବା ଏବଂ ପୁନରୁଦ୍ଧାର କରିବା ଆମର ମୁଖ୍ୟ ଲକ୍ଷ୍ୟ ।

ଇ.ଏଫ୍.ଆଇ.ର ଅଂଶ ରୂପେ ଅରୁଣ ଏବଂ ତାଙ୍କ ସ୍ୱେଚ୍ଛାସେବୀ ଦଳ ପରିବେଶ ପାଇଁ ବିଭିନ୍ନ ଉପାୟରେ କାମ କରନ୍ତି, ଯେମିତି କି ବର୍ଜ୍ୟବସ୍ତୁ ପରିଚାଳନା ...

ଏହି ଗାଡ଼ଟିକୁ ଖାଦ୍ୟ ସାମଗ୍ରୀର ବର୍ଜ୍ୟବସ୍ତୁ ନଷ୍ଟ କରିବା ପାଇଁ ବ୍ୟବହାର କରିବା ଉଚିତ। କିଛି ସମୟ ପରେ, ଏହା ଆପଣଙ୍କ ଗଛ ପାଇଁ ସାରରେ ପରିଣତ ହେବ ।

... ଜୀବଜନ୍ତୁ ଉଦ୍ଧାର ଏବଂ ପୁନର୍ବାସ...

...ପରିବେଶ ଉପଯୋଗୀ ଏବଂ ବୀର୍ଜସ୍ଥାୟୀ ପୋଷଣ କ୍ଷମତା ହାସଲ ପାଇଁ ବିଭିନ୍ନ ଗାଁର ସହାୟତା...

ସାର୍, ଏହା ଫଳରେ ଆମମାନଙ୍କ ଘରକୁ ଅଧିକ ପରିଷ୍କାର ପାଣି ଆସିବ କି ?

ହଁ, ଏହି ପାଇପଲୁଟିକ ବର୍ଷାକଳ ସଂଗ୍ରହ କରି ତାହାକୁ ଘରକାମରେ ବ୍ୟବହାର କରିବା ବିଗରେ ଟୁମ୍‌କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବ ।

...ଏବଂ ଜଳାଶୟ ସଫା କରିବା ଏବଂ ସୁରକ୍ଷିତ ରଖିବା।

ସ୍ତବକୁ ସଫା କରିବା ପରେ ଆମେ ଏହା ଚାରିପଟେ ଏକ ବାଡ଼ ଦେଇ ଦେଉଛୁ ଯାହା ଫଳରେ ଲୋକେ ଆଉ ଏହା ଭିତରକୁ ଆବର୍ଜନା ଫିଙ୍ଗି ପାରିବେ ନାହିଁ ।

ଅରୁଣଙ୍କ ସଂଗଠନ 15ରୁ ଅଧିକ ରାଜ୍ୟରେ କାମ କରିଛି ଏବଂ ସବୁ ଭାରତୀୟ ରାଜ୍ୟରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ ରଖିଛି ।

‘ସାଇକ୍ଲେସ’ ଏବଂ ‘ଲୋକ୍ ସବାରି’ ଭଳି ପ୍ରକଳ୍ପ ଜରିଆରେ ସଚେତନତା ସୃଷ୍ଟି ଦିଗରେ ମଧ୍ୟଲ.ଏଫ୍.ଆଇ. କାର୍ଯ୍ୟରତ ।

‘ସାଇକ୍ଲେସ’ ପ୍ରକଳ୍ପର ଅଂଶ ଭାବରେ ସାଇକ୍ଲେରେ ଯାଇ ଆପଣଙ୍କ ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ହ୍ରଦକୁ ବୁଲି ଦେଖିବା ଲାଗି ଆମେ ଆପଣଙ୍କୁ ଉତ୍ସାହିତ କରୁ ।

ସେଠାରେ ରହିଥିବା ଆମର ସ୍ଥାନୀୟ ଗାଈଡ଼ ଆପଣଙ୍କୁ ଏକ ପରିବେଶଭିତ୍ତିକ ପରିଦର୍ଶନ ପାଇଁ ନେଇଯିବେ ।

ଅରୁଣ ମଧ୍ୟ ଜଳାଶୟ ଏବଂ ସେଗୁଡ଼ିକର ସଂରକ୍ଷଣ ଆବଶ୍ୟକତା ଉପରେ ବହୁସଂଖ୍ୟକ ବୃତ୍ତଚିତ୍ର ନିର୍ମାଣ କରିଛନ୍ତି ।

ତେନ୍ତାଇର କିଲକାଢାଲାଲ ହ୍ରଦର ପୁନରୁଦ୍ଧାର ପାଇଁ 2012ରେ, ଅରୁଣ ‘ଗୋଲେସ୍ ଆଣ୍ଡ଼ ଫର ଏଣ୍ଟରପ୍ରାଇଜ୍’ର ସର୍ବକନିଷ୍ଠ ବିଜେତା ହେଲେ । 2022ରେ ଟାଇମ୍ ପତ୍ରିକା ପକ୍ଷରୁ ତାଙ୍କୁ ‘ନେଚୁରାଲ ଲେଣ୍ଡସ୍କେପ ଲିଡର’ ଉପାଧିରେ ସମ୍ମାନିତ କରାଯାଇଥିଲା ।

2022ରେ, ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ ନରେନ୍ଦ୍ର ମୋଦି ତାଙ୍କ ରେଡିଓ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ‘ମନ୍ କା ବାଢ଼’ରେ ତାଙ୍କ ଉଦ୍ୟମକୁ ପ୍ରଶଂସା କରିଥିଲେ ।

ଶତାବ୍ଦୀ ଶତାବ୍ଦୀ ଧରି ଜଳଭସ୍ମ ସମୃଦ୍ଧ ସ୍ୱରକ୍ଷା ସମାଜ ଚରିତ୍ରର ଏକ ଅଂଶ ରୂପେ ରହିଆସିଛି ।

ଅରୁଣ କ୍ରିଷ୍ଣମୂର୍ତ୍ତି 150ରୁ ଅଧିକ ପୋଖରୀ ଓ ହ୍ରଦର ସଫେଇ ବାନ୍ଧିଛନ୍ତି ନିଜ ହାତକୁ ନେଲେ ଏବଂ ଏହି କାର୍ଯ୍ୟକୁ ସଫଳତାର ସହ ସଂପନ୍ନ କଲେ ।

ପୂର୍ଣ୍ଣ ମାଲବତ

ନାୟାର ସାର୍ ଏବଂ ଛାତ୍ରଛାତ୍ରୀମାନେ ପ୍ରାକୃତିକ ପରିବେଶରେ ପଦଯାତ୍ରା ଲାଗି ଯାଇଥିଲେ ।

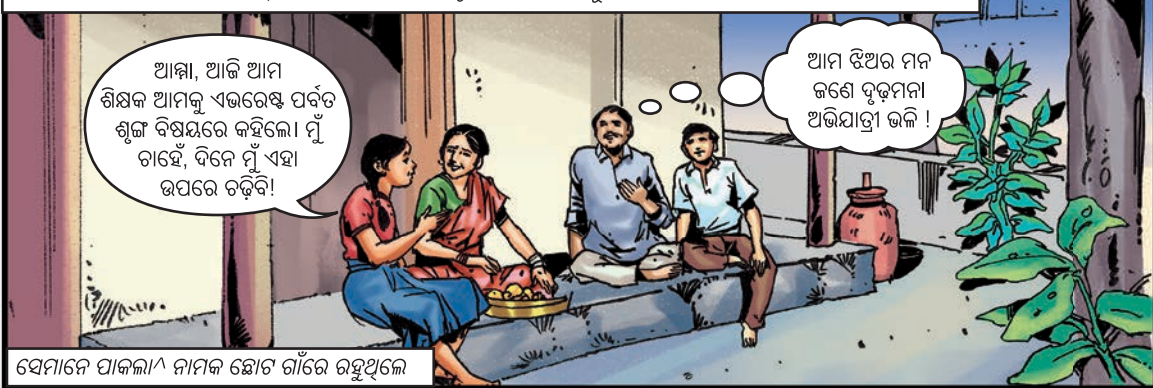
ଆସ ଆସ, ଚାଲୁ ଥାଅ । ତା ଉପରୁ ଦିଶୁଥିବା ଦୃଶ୍ୟ ଖୁବ୍ ମନୋରମ ।

ଆମ ତୁଳନାରେ ଆପଣଙ୍କର ରୋଡ଼ ଅଧିକ ମଜଭୁତ ସାର୍ । ତେଣୁ ଆପଣ ଶୀଘ୍ର ଶୀଘ୍ର ଚଢ଼ିଯିବେ ।

ହା ହା ହା ! ମୁଁ ଯଦି ତୁମକୁ କହିବି ଯେ ଜଣେ 13 ବର୍ଷର ବାଳିକା ଏଭଳି ଶୁଭ ଆରୋହଣ କରିପାରିଛି ବୋଲି ତେବେ କ'ଣ କହିବି? ବସି ପଡ଼ ଆଉ ବିଶ୍ରାମ ନିଅ, ଏବଂ ମୁଁ ସେହି ବାଳିକାର କାହାଣୀ କହୁଛି ଶୁଣ ।

ଦେବଦାସ ଏବଂ ଲକ୍ଷ୍ମୀ ମାଲବତ ଥିଲେ ଗରିବ ଆଦିବାସୀ* କୃଷି ଶ୍ରମିକ ଏବଂ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଓ ତାଙ୍କ ଭାଇ ନରେଶର ସ୍ନେହୀ ପିତାମାତା ।

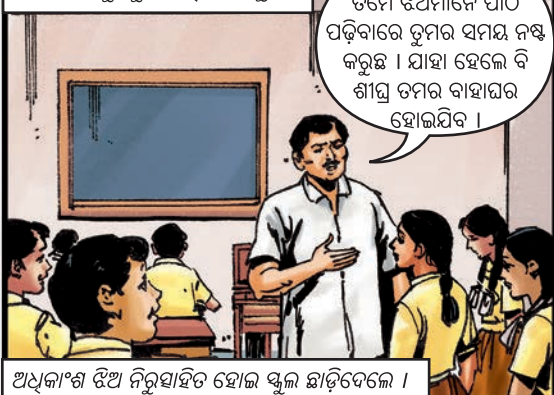

ଆମ୍ଭା, ଆଜି ଆମ ଶିକ୍ଷକ ଆମକୁ ଏଭଳି ପର୍ବତ ଶୃଙ୍ଗ ବିଷୟରେ କହିଲେ । ମୁଁ ଚାହେଁ, ଦିନେ ମୁଁ ଏହା ଉପରେ ଚଢ଼ିବି!

ଆମ ଝିଅର ମନ ଜଣେ ଦୁର୍ଦ୍ଦମନା ଅଭିଯାତ୍ରୀ ଭଳି !

ସେମାନେ ପାକଳା^ ନାମକ ଛୋଟ ଗାଁରେ ରହୁଥିଲେ ।

ପୂର୍ଣ୍ଣ ତାଙ୍କ ଗାଁରେ ଥିବା ଏକ ସରକାରୀ ସ୍କୁଲକୁ ଯାଉଥିଲେ, କିନ୍ତୁ -

ଘରକୁ ଯାଅ ! ତମେ ଝିଅମାନେ ପାଠ ପଢ଼ିବାରେ ତୁମର ସମୟ ନଷ୍ଟ କରୁଛ । ଯାହା ହେଲେ ବି ଶୀଘ୍ର ତମର ବାହାଘର ହୋଇଯିବ ।

ଅଧିକାଂଶ ଝିଅ ନିରୁସାହିତ ହୋଇ ସ୍କୁଲ ଛାଡ଼ିଦେଲେ ।

11 ବର୍ଷର ପୂର୍ଣ୍ଣ ଟିଏସଡବ୍ଲ୍ୟୁଆରଇଆଇଏସ୍‌ରେ**ମାମ ଲେଖାଇଲେ । ଝିଅମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଥିବା ଚାଉଁଶଭର^^ ଏହି ସ୍କୁଲରେ କ୍ରୀଡ଼ାରେ ଭାଗ ନେବାକୁ ଛାତ୍ରୀମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ସାହିତ କରାଯାଉଥିଲା ।

କବାଡ଼ି.... କବାଡ଼ି....

ଏହି ଝିଅଟି ପାଖରେ ପ୍ରବନ୍ଧ ପ୍ରତିଭା ଲୁଚି ରହିଛି ।

ପୂର୍ଣ୍ଣ ମଧ୍ୟ ପାହାଡ଼ ଚଢ଼ା ଶିଖିବା ଆରମ୍ଭ କରି ସପ୍ତାହାତରେ ଭୋଜିର ଆସିପାହାଡ଼ ଚଢ଼ିଲେ ।

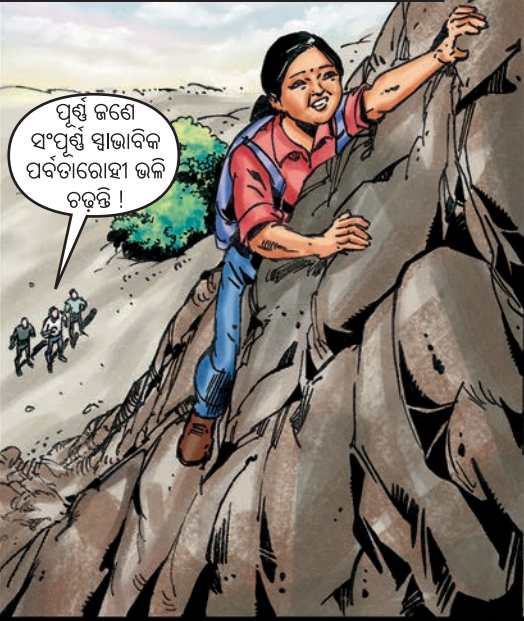
*ଜନଜାତି

^ ଚେଲଜାନାରେ ଏକ ଗାଁ

**ଚେଲଜାନା ସୋସିଆଲ ଷ୍ଟେଲପେୟାର ରେସିଡେନ୍ସିଆଲ ଏକ୍ସକେସନାଲ ଇନଷ୍ଟିଚ୍ୟୁସନସ ସୋସାଇଟି

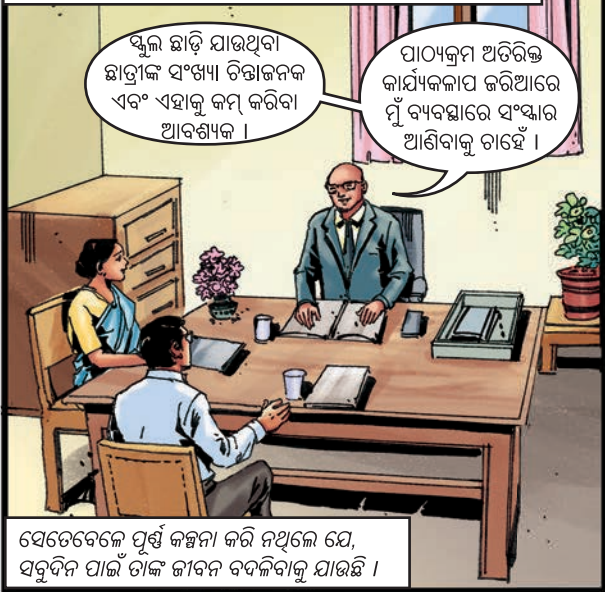
^^ ଚେଲଜାନାରେ ଏକ ସହର

ପୂର୍ଣ୍ଣଙ୍କ କୋର୍ ଶେଖର ବାବୁ ବାଟିନପାଲୀ ଜଣେ ଦକ୍ଷ ପର୍ବତାରୋହୀ ଏବଂ ସେ 2007ରେ ଏଭରେଷ୍ଟ ଆରୋହଣ କରିଥିଲେ ।

ପୂର୍ଣ୍ଣ ଜଣେ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ସ୍ବାଭାବିକ ପର୍ବତାରୋହୀ ଭଳି ଚଢ଼ନ୍ତି !

ଦିନେ ଜଣେ ଅବସରପ୍ରାପ୍ତ ଆଇପିଏସ୍* ଅଧିକାରୀ ତଥା ଟିଏସଡବ୍ଲ୍ୟୁଆରଇଆଇଏସର ଚକ୍ରାଳୀନସଚିବ ଡକ୍ଟର ଆର୍.ଏସ୍. ପ୍ରବୀଣ କୁମାର ଏକ ଅଭିଯାନରେ ଆସି ସେହି ସ୍ଥଳରେ ପହଞ୍ଚିଲେ ।

ସ୍କୁଲ ଛାଡ଼ି ଯାଉଥିବା ଛାତ୍ରୀଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା ଚିତ୍ତାନ୍ତକ ଏବଂ ଏହାକୁ କମ୍ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ ।

ପାଠ୍ୟକ୍ରମ ଅତିରିକ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟକଳାପ କରିଆରେ ମୁଁ ବ୍ୟବସ୍ଥାରେ ସଂସ୍କାର ଆଣିବାକୁ ଚାହେଁ ।

ସେତେବେଳେ ପୂର୍ଣ୍ଣ କଞ୍ଚନା କରି ନଥିଲେ ଯେ, ସବୁଦିନ ପାଇଁ ତାଙ୍କ ଜୀବନ ବଦଳିବାକୁ ଯାଉଛି ।

ଯେତେବେଳେ ଡକ୍ଟର କୁମାର ଭୋଜିଠାରେ ପାହାଡ଼ ଚଢ଼ିବା କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ଦେଖିଲେ -

କୌଣସି ଦଉଡ଼ି ନ ଧରି ସେହି ପିଲାଟି 1,000 ଫୁଟରୁ ଅଧିକ ଚଢ଼ିଗଲାଣି ! ସେହି ଝିଅଟି କିଏ?

ସେ ହେଉଛି ସାର, ପୂର୍ଣ୍ଣ ମାଲବତ ।

ତା'ର ଏହି ପ୍ରତିଭାରେ ପ୍ରଭାବିତ ଡକ୍ଟର ଆର୍.ଏସ୍. ପ୍ରବୀଣ କୁମାର ତୁରନ୍ତ ପୂର୍ଣ୍ଣଙ୍କୁ ଦାକ୍ତରୀରେ ଉଚ୍ଚ ସ୍ଥାନ ପର୍ବତାରୋହଣ ଶିଖିବାକୁ ବାଛିଲେ ...

... ଏବଂ ତା ପରେ ଲିଦାଖରେ ବରପ ପର୍ବତାରୋହଣ ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ବାଛିଲେ । ସେଠାରେ ସେ ଶୂନ୍ୟ ତିଗ୍ରୀରୁ କମ୍ ତାପମାନରେ ଏପରି କି -35 ଡିଗ୍ରୀ ସେଲସିୟସରେ କିଭଳି ଜୀବନଧାରଣ କରିବାକୁ ହେବ ତାହା ଶିଖିଲେ ।

ଆଠ ମାସର କଠିନ ତାଲିମ ପରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଏଭରେଷ୍ଟ ପୂର୍ବତ ଶୃଙ୍ଗ ଆରୋହଣ ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେଲେ ।

2014, ମେ ମାସ 29 ତାରିଖରେ, 13 ବର୍ଷୀୟା ପୂର୍ଣ୍ଣ 29,035 ଫୁଟ ଉଚ୍ଚତା ବିଶିଷ୍ଟ ଏଭରେଷ୍ଟ ଶୃଙ୍ଗ ଆରୋହଣରେ ସର୍ବକନିଷ୍ଠ ବାଳିକା ହେବାର ଗୌରବ ଅର୍ଜନ କଲେ ।

ଏଭରେଷ୍ଟ ଶିଖରରେ ପହଞ୍ଚି ସେ ଗର୍ବର ସହିତ ଭାରତୀୟ ତ୍ରିରଙ୍ଗା, ତେଲଙ୍ଗାନାର ପତାକା ଏବଂ ତାଙ୍କ ସ୍କୁଲର ପତାକା ଉଡ଼ାଇଲେ ।

*ଭାରତୀୟ ପୋଲିସ ସେବା

ପୂର୍ଣ୍ଣ ସମଗ୍ର ପୃଥିବୀରେ ବିଭିନ୍ନ ଶୃଙ୍ଖଳ ଆରୋହଣ କରିବାରେ ଲାଗିଲେ ।

2016ରେ
କିଲିମାଞ୍ଜାରୋ ପର୍ବତ...

2017ରେ
ଏଲବ୍ରସ୍ ପର୍ବତ...

2019ରେ ଆକୋନାଗୁଆ
ପର୍ବତ...

2019ରେ
କାରସେଞ୍ଜି ପାରାମିତ...

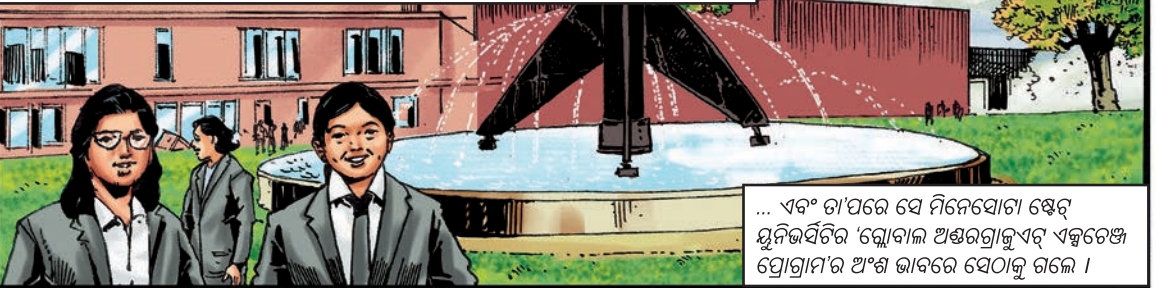

2019ରେ
ଭିନସନ୍ ମାସିୟ...

ଏବଂ ଶେଷରେ, 2022ରେ ଦେନାଲି ପର୍ବତ, ଏହିଭଳି ସେ 'ସେଭେନ ସମିଟସ୍ ଟ୍ୟାଲେଞ୍ଜ' ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ କରିଲେ ।

ସମାଜରାଜ ଭାବେ 'ଟିଏସଡବ୍ଲ୍ୟୁଆରଇଆଇଏସ୍'ରୁ କଳାରେ ସ୍ନାତକ ଡିଗ୍ରୀ ପାଇଁ ପୂର୍ଣ୍ଣ ପାଠପଢ଼ୁଥିଲେ...

... ଏବଂ ତା'ପରେ ସେ ମିନେସୋଟା ଷ୍ଟେଟ୍
ୟୁନିଭର୍ସିଟିର 'ଗ୍ଲୋବାଲ ଅଣ୍ଡରଗ୍ରାଜୁଏଟ୍ ଏକ୍ସଚେଞ୍ଜ
ପ୍ରୋଗ୍ରାମ'ର ଅଂଶ ଭାବରେ ସେଠାକୁ ଗଲେ ।

ପ୍ରଧାନ ମନ୍ତ୍ରୀ ନରେନ୍ଦ୍ର ମୋଦି ଏବଂ ଅନ୍ୟ ବହୁ ବିଶିଷ୍ଟ ବ୍ୟକ୍ତି
ପୂର୍ଣ୍ଣଙ୍କୁ ସମ୍ମାନିତ କରିଛନ୍ତି । ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ସମ୍ମାନ ସହିତ ସେ 25 ଲକ୍ଷ
ଟଙ୍କା, ଗୋଟିଏ ଘର ଏବଂ 5 ଏକରର ଏକ ଜାଗା ପାଇଛନ୍ତି ।

ଡାକ୍ତର ଉତ୍ସର୍ଗାକୃତ ମନୋଭାବ ଏବଂ କଠିନ ପରିଶ୍ରମ ଯୋଗୁଁ
ସେ ଲକ୍ଷ ଲକ୍ଷ ଛାତ୍ରଛାତ୍ରୀଙ୍କ ପାଇଁ ପ୍ରେରଣାର ଏକ ଉତ୍ସ ହୋଇ
ପାରିଛନ୍ତି ।

ମହିଳାମାନେ ଯେ କୌଣସି
ଲକ୍ଷ୍ୟ ରଖିଲେ ବି ତାହାକୁ ହାସଲ
କରିପାରନ୍ତି ବୋଲି ପ୍ରମାଣିତ କରିବା
ଲାଗି ମୁଁ ଏଭଳି ଚେଷ୍ଟା ଚଳେଇଛି ।

ଯେଉଁ ସରକାରୀ ସ୍କୁଲରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ପଢ଼ୁଥିଲେ, ଏବେ ସେଠାରେ ହିଁ ସବୁଠାରୁ
ବଡ଼ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଘଟିଛି । ଦିନେ ଯେଉଁଠି ଶ୍ରେଣୀକକ୍ଷ ଖାଲି ପଡ଼ୁଥିଲା, ଆଜି
ସେଠାରେ ନାମଲେଖା ପାଇଁ ପ୍ରତ୍ୟାକ୍ଷୀକାରୀଙ୍କ ତାଲିକା ପ୍ରକାଶ ପାଇଛି - ଏ
ସଫଳତା ବି ସବୁଠାରୁ ଉଚ୍ଚ ପର୍ବତ ଆରୋହଣ ସଦୃଶ ।

ବିକ୍ରମଜିତ ଚକମା

ଏବେ ବଗିଚା କାମ ଶ୍ରେଣୀ ଥିବାରୁ ଛାତ୍ରଛାତ୍ରୀମାନେ ବେଶ୍ ଉତ୍ସାହିତ ଥିଲେ ।

ଏହି ସବୁ ଲାଲ ଲାଲପାଟିଲା ଟମାଟୋକୁ ବେଖା!

ମୁଁ ବିଶ୍ୱାସ କରିପାରୁନି ଯେ, ଆମେ ନିଜେ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଲଗାଇଥିଲୁ ।

ଗୋଟିଏ ଗଛକୁ ବଢ଼ିବା ଏବଂ ଫଳ ଧରିବା ଦେଖିବାରେ ସବୁକ୍ଷି ମିଳେ, ନୁହେଁ କି? ବିକ୍ରମଜିତ ଚକମା ହେଉଛନ୍ତି ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି ଯେ କି ଆପଲ୍ ବେର୍* ନାମକ ଗୋଟିଏ ବିଦେଶୀ ଫଳ ଗଛ ଲଗାଇଥିଲେ ।

ଗଢ଼ାର ଚିତ୍ରରେ ମଗ୍ ଥିଲେ 31 ବର୍ଷୀୟ ବିକ୍ରମଜିତ ଚକମା, କମଳାପୁରର* ଜଣେ ବାସିନ୍ଦା ।

ଏତେ ପରିଶ୍ରମ କରିବା ସତ୍ତ୍ୱେ ଆମେ ଆମ ଚାଷଜମିରୁ ଏ ବର୍ଷ ମାତ୍ର 15,000 ଟଙ୍କା ରୋଜଗାର କଲୁ । ଆମେ ଆହୁରି ଅଧିକ ଲାଭଦାୟକ ଚାଷ କରିବା ଦରକାର ।

ବିକ୍ରମଜିତ ଦ୍ୱିପୁରା ସରକାରଙ୍କ କାମ କରୁଥିଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କ ପରିବାରର ଚାଷଜମିରେ ବି ।

ମୂଲ୍ୟବାନ ଫସଲ ଖୋଜି ଖୋଜି ସେ ଆପଲ୍ ବେର୍ ପାଖରେ ପହଞ୍ଚି ଥିଲେ । ମୁଖ୍ୟତଃ ଏହି ଫଳ ବାଙ୍ଗାଦେଶରେ ଚାଷ କରାଯାଏ ।

2020 ମାର୍ଚ୍ଚ 13ରେ ବିକ୍ରମଜିତ ଏହି ଚାରାଗୁଡ଼ିକ ଲଗାଇଲେ ଏବଂ ଏଥିରେ ତାଙ୍କ ଭାଇମାନେ ଏବଂ କକା ଚଞ୍ଚଳ କୁମାର ଚକମା ସାହାଯ୍ୟ କଲେ ।

ବାଙ୍ଗାଦେଶର ଜଳବାୟୁ ଛିତ କମଳାପୁର ସହିତ ସମାନ ଏବଂ ମୁଁ ନିଶ୍ଚିତ ଯେ ଆମେ ମଧ୍ୟ ଏଠାରେ ଏହାକୁ ଚାଷ କରିପାରିବୁ ।

ବିକ୍ରମଜିତ ଗୋଟିଏ ରଣ ପାଇଁ ଆବେଦନ କଲେ, ଏବଂ ପଶ୍ଚିମ ବଙ୍ଗରୁ 1,300 ଆପଲ୍ ବେର୍ ଚାରା ଆଣିଲେ ।

ହାଙ୍କା**, ଏହି ଚାରା ବଢ଼ାଇବାରେ ତୁମେ ଚାଷବାସରେ ଥିବା ତୁମର ବିଶେଷଦକ୍ଷତା ପ୍ରୟୋଗ କରିବ । ମୁଁ କିଭଳି ଆପଲ୍ ବେର୍ ଚାଷର ଯଦ୍ ନିଆଯିବ ସେ ସଂପର୍କରେ ଅନଲାଇନ୍ ଗବେଷଣା ଚଳାଇବି ।

*ବର କୋଳି

^ ଦ୍ୱିପୁରା ପେଟାରିଆଲରେ ଏକ ଗାଁ

** ଚକମା ଭାଷାରେ କକା

କିଛି ମାସ ଭିତରେ -

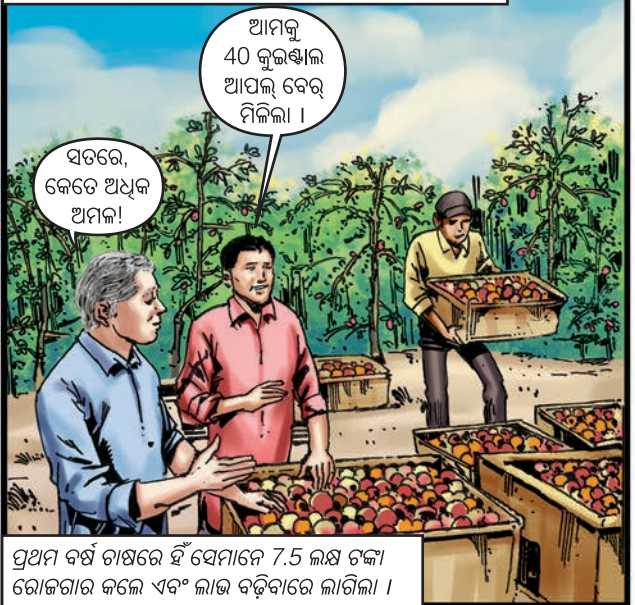

ବିକ୍ରମ, ତୁମ ଗବେଷଣାରୁ ଆମକୁ ପ୍ରକୃତରେ କେତେକ ଭଲ ଧାରଣା ମିଳିଛି ।

ସେଗୁଡ଼ିକ କାମରେ ଲାଗୁଥିବାରୁ ମୁଁ ଖୁସୀ ।

ସେମାନଙ୍କ ଯତ୍ନରେ ଚାରାଗୁଡ଼ିକ ବଢ଼ି ଗଛରେ ପରିଣତ ହେଲା । ...

... ଏବଂ 2021 ଜାନୁଆରୀ ସୁଦ୍ଧା ଫଳ ଅମଳ ହୋଇପାରିଲା ।

ଆମକୁ 40 କୁଇଣ୍ଟାଲ ଆପଲ୍ ବେଲ୍ ମିଳିଲା ।

ସତରେ, କେତେ ଅଧିକ ଅମଳ!

ପ୍ରଥମ ବର୍ଷ ଚାଷରେ ହିଁ ସେମାନେ 7.5 ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ରୋଜଗାର କଲେ ଏବଂ ଲାଭ ବଢ଼ିବାରେ ଲାଗିଲା ।

ବିକ୍ରମଜିତ ଉଦ୍ୟାନ କୃଷିରେ* ତାଙ୍କ ଜ୍ଞାନକୁ ନିୟମିତ ଭାବେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଶିଖାଇଛନ୍ତି...

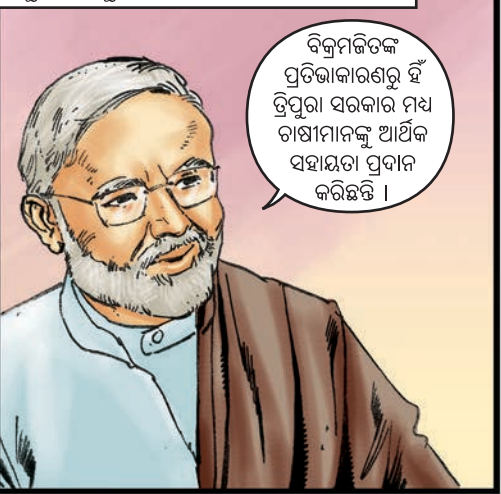

... ଏବଂ ଏମିତି ହିଁ ଆପଣ କାଣିବେ ଯେ କେଉଁ ତାଳକୁ କାଟିବାକୁ ହେବ, ଏବଂ କେଉଁଟିକୁ ରଖିବାକୁ ହେବ ।

... ଯାହା ଫଳରେ କି ବହୁ ସଂପର୍କରେ ଚାଷୀ ଆପଲ୍ ବେଲ୍ ଗଛ ଲଗାଇ ସେଥିରୁ ଲାଭ କରିବା ପାଇଁ ପୁଞ୍ଜି ବିନିଯୋଗ କରିଛନ୍ତି ।

ପ୍ରଧାନ ମନ୍ତ୍ରୀ ନରେନ୍ଦ୍ର ମୋଦିଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ସେ ପ୍ରଶଂସିତ ହୋଇଛନ୍ତି ଏବଂ ଦିଲ୍ଲୀରେ ସୂଚନା ଓ ପ୍ରସାରଣ ମନ୍ତ୍ରୀ ଅନୁରାଗ ଠାକୁରଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ସମ୍ବର୍ଦ୍ଧିତ ହୋଇଛନ୍ତି ।

ବିକ୍ରମଜିତଙ୍କ ପ୍ରତିଭାକାରଣରୁ ହିଁ ତ୍ରିପୁରା ସରକାର ମଧ୍ୟ ଚାଷୀମାନଙ୍କୁ ଆର୍ଥିକ ସହାୟତା ପ୍ରଦାନ କରିଛନ୍ତି ।

ବିକ୍ରମଜିତ ଏକ ସରଳ ନୀତି ଅନୁସରଣ କରନ୍ତି -

ମନେରଖ, ଯଦି ତୁମେ କୌଣସି ବଡ଼କାମ କରିପାରୁନାହିଁ ତେବେ ଛୋଟ କାମକୁ ବଡ଼ ଆକାରରେ କର - ଏହି ଛୋଟ ଛୋଟ କାମ ହିଁ ତୁମକୁ ବଡ଼ କରିବ !

*ବରିଗାରେ କିମ୍ବା ସବୁଜଗୃହରେ ଫୁଲ, ଫଳ ଏବଂ ପନିପରିବା ଚାଷ

ସେ ମଧ୍ୟ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ, ନୂତନ କୌଶଳ ପ୍ରୟୋଗ କରନ୍ତି ଏବଂ ପ୍ରେରଣା ଦେଇ ଚାଲନ୍ତି ।

ମନୋଜ ବେଞ୍ଜାଝାଲ

ଶ୍ରେୟାସ ତାଙ୍କ ଜେଜେମାଆଙ୍କ ସାଙ୍ଗରେ ବଜାର ଓ ମନ୍ଦିରକୁ ଯାଇସାଥଲେ ।

ତୁମେ ଏଇଠି ବ୍ୟାଗ୍ ଧରି ଅପେକ୍ଷା କରିଥାଅ । ମୁଁ ପାଞ୍ଚ ମିନିଟ୍ ଭିତରେ ଫେରି ଆସିବି ।

ଠିକ୍ ଅଛି, ଦାଦି* । ଦେଖୁଚାହିଁ ଯିବି ।

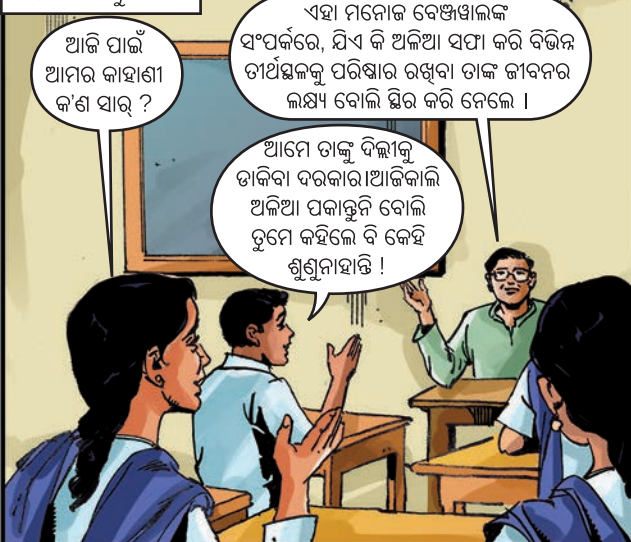
ଶ୍ରେୟାସ ଅପେକ୍ଷା କରିଥିବା ବେଳେ ଜଣେ ମହିଳା ବାହାରକୁ ଆସିଲେ ଏବଂ -

ମ୍ୟାଡାମ୍, ଦୟା କରି ଅଳିଆ ପକାନ୍ତୁ ନାହିଁ ।

ଚାରିଆଡ଼େ ପଡ଼ିଥିବା ଆବର୍ଜନାକୁ କ'ଣ ତୁମେ ଦେଖୁପାରୁନ? ମୁଁ ପ୍ଲାଷ୍ଟିକ୍ ବ୍ୟାଗ୍ ପକାଇ ଦେଲେ କୋଉ ଅଲଗା କଥା ହେବ ?

ତା'ପର ଦିନ ସ୍କୁଲରେ -

ଆଜି ପାଇଁ ଆମର କାହାଣୀ କ'ଣ ସାର୍ ?

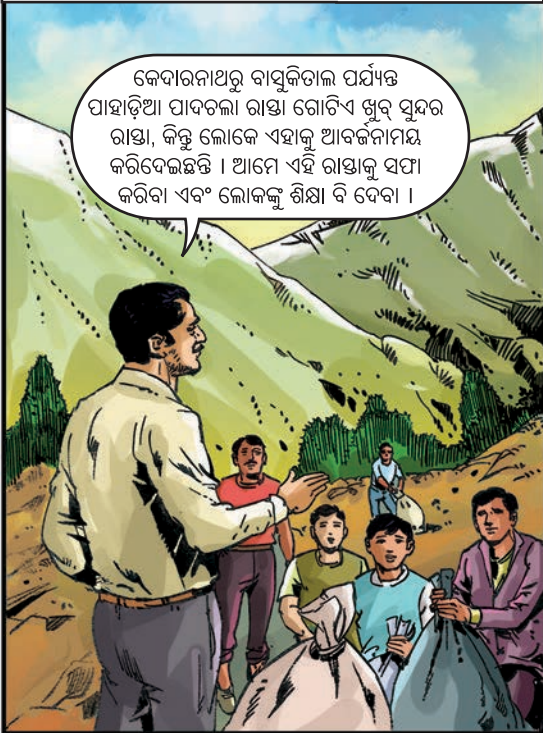
ଏହା ମନୋଜ ବେଞ୍ଜାଝାଲଙ୍କ ସଂପର୍କରେ, ଯିଏ କି ଅଳିଆ ସଫା କରି ବିଭିନ୍ନ ଚାର୍ପିସ୍ତଳକୁ ପରିଷ୍କାର ରଖିବା ତାଙ୍କ ଜୀବନର ଲକ୍ଷ୍ୟ ବୋଲି ସ୍ଥିର କରି ନେଲେ ।

ଆମେ ତାଙ୍କୁ ଦିଲ୍ଲୀକୁ ଡାକିବା ଦରକାର। ଆଜିକାଲି ଅଳିଆ ପକାନ୍ତୁନି ବୋଲି ତୁମେ କହିଲେ ବି କେହି ଶୁଣୁନାହାନ୍ତି !

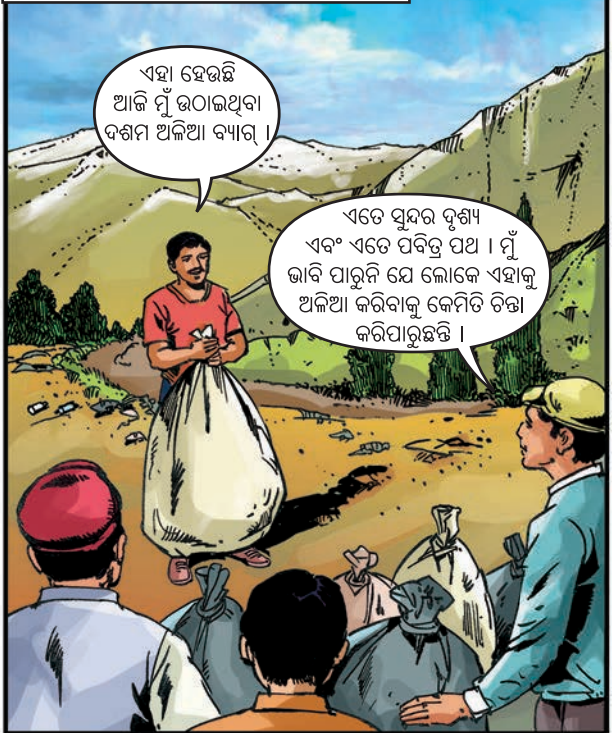

ଏହା କଷ୍ଟକର କାମ, କିନ୍ତୁ ଶ୍ରେୟାସ, ମୁଁ ଜାଣିଛି ତୁମେ ଆଶା ଛାଡ଼ିବନି । ମନୋଜଙ୍କ କାହାଣୀରେ ଆମ ସମସ୍ତଙ୍କ ପାଇଁ ଏକ ଶିକ୍ଷା ରହିଛି ।

ମନୋଜ ଯେତେବେଳେ ଜଣେ ଛାତ୍ର ଥିଲେ, ସେ ସଫେଇ ଅଭିଯାନରେ ବାହାରିଥିବା ଗୋଟିଏ ଯୁବଗୋଷ୍ଠୀରେ ଯୋଗ ଦେଇଥିଲେ ।

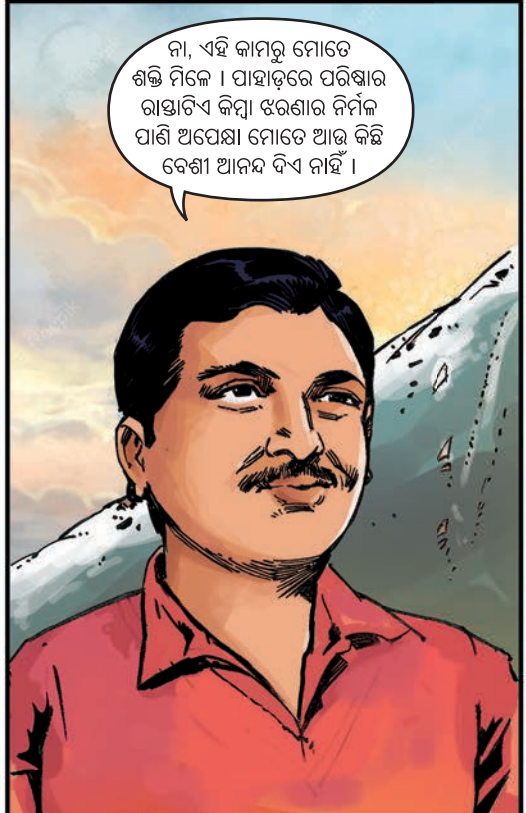
ଏହି ରାସ୍ତା ସଫା କରିବା ଲାଗି ମନୋଜ ତାଙ୍କ ସାଥୀମାନଙ୍କ ସହ ମିଶି ଅନେକ ଦିନ କାମ କଲେ ।

ଛାତ୍ର ଜୀବନର ଏହି ଅନୁଭୂତି ମନୋଜଙ୍କ ମନରେ ରହିଗଲା ।

ନା, ଏହି କାମରୁ ମୋତେ ଶକ୍ତି ମିଳେ । ପାହାଡ଼ରେ ପରିଷ୍କାର ରାସ୍ତାଟିଏ କିମ୍ବା ଝରଣାର ନିର୍ମଳ ପାଣି ଅପେକ୍ଷା ମୋତେ ଆଉ କିଛି ବେଶୀ ଆନନ୍ଦ ଦିଏ ନାହିଁ ।

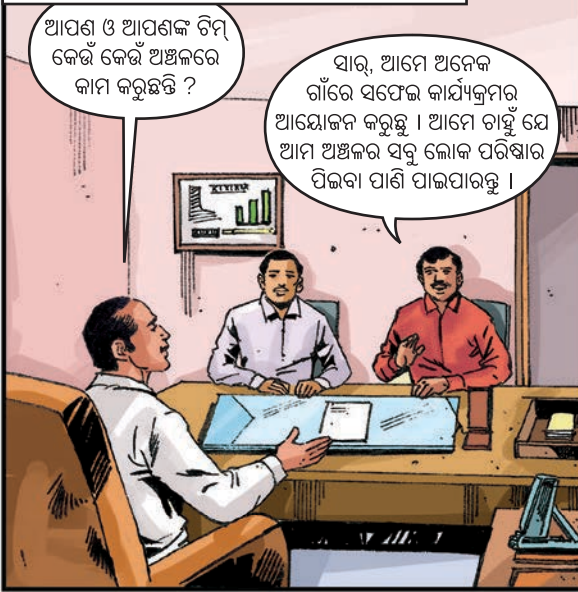
*ହିମାଳୟ ପାର୍ବତ୍ୟାଞ୍ଚଳର ଦୃଶ୍ୟଭୂମି

ମନୋଜ ତାଙ୍କ କଥା ରଖିଛନ୍ତି । 2019ରେ ସେ ଉତ୍ତରାଖଣ୍ଡର ସେବା ଲଞ୍ଚରନ୍ୟାସନାଲ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର 'ପରଖାହ' ଶୀର୍ଷକ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମରେ ଯୋଗ ଦେଲେ ।

'ପରଖାହ'ରେ ଆମେ ବିଭିନ୍ନ ପାହାଡ଼କୁ ସଫା ରଖିବା ଏବଂ ସମସ୍ତ ପବିତ୍ର ସ୍ଥଳକୁ ସଂରକ୍ଷିତ ରଖିବା ଦିଗରେ କାମ କରୁ । ସବୁ ଝରଣା ପ୍ରାଣ୍ଟିକ୍ ମୁକ୍ତ ହୁଅନ୍ତୁ ବୋଲି ଆମେ ଚାହୁଁ । ପଶୁପକ୍ଷୀମାନେ ଏ ଅଞ୍ଚଳକୁ ପୁଣି ଫେରି ଆସିବେ ବୋଲିଚିନ୍ତା କରିଆମେ ଗଛ ଲଗାଉଛୁ ।

ମନୋଜଙ୍କ କାମରେ ପ୍ରଭାବିତ ହୋଇ, ରୁଦ୍ରପ୍ରସାଦର ଜିଲ୍ଲା ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟ୍ ମୟୂର ଦାକ୍ଷିତ ତାଙ୍କ ସହିତ ଏକ ବୈଠକ କଲେ ।

ଆପଣ ଓ ଆପଣଙ୍କ ଟିମ୍ କେଉଁ କେଉଁ ଅଞ୍ଚଳରେ କାମ କରୁଛନ୍ତି ?

ସାର୍, ଆମେ ଅନେକ ଗାଁରେ ସଫେଇ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମର ଆୟୋଜନ କରୁଛୁ । ଆମେ ଚାହୁଁ ଯେ ଆମ ଅଞ୍ଚଳର ସବୁ ଲୋକ ପରିଷ୍କାର ପିଇବା ପାଣି ପାଇପାରନ୍ତୁ ।

ପ୍ରଶାସନ ଆପଣଙ୍କୁ କେମିତି ସାହାଯ୍ୟ କରିପାରିବ ?

ଯଦି ସ୍ଥାନୀୟ ପଞ୍ଚାୟତ ଓ ପୌର ସଂସ୍ଥା ଆମକୁ ସମର୍ଥନ କରନ୍ତି, ତେବେ ଆମ ପାଇଁ ଲକ୍ଷ୍ୟସ୍ଥଳରେ ପହଞ୍ଚିବା ସହଜ ହେବ । କେବାରନାଥ ରାଷ୍ଟ୍ରକୁ ଆବର୍ଜନାମୁକ୍ତ କରି ରଖିବା ଲାଗି ମୋ ପାଖରେ ବହୁତ ଯୋଜନା ଅଛି ।

ଆପଣଙ୍କୁ ଆମର ସହାୟତା ମିଳିବ ।

ପ୍ରଶାସନର ସହଯୋଗ ଏବଂ 'ମନ କା ବାଡ଼'ରେ ପ୍ରଧାନ ମନ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ପ୍ରେରଣା ବଳରେ ମନୋଜ ବେଞ୍ଜାଖାଲ ତାଙ୍କ ସ୍ୱପ୍ନକୁ ସାକାର କରିବା ଆଶା ରଖିପାରିବେ ।

ମନ୍ କୀ ବାତ

ଭାଗ 5

ରୋହନ କାଲେ କୌଣସି କାମରେ ଗୁଜରାତ ଯାଇଥିବାବେଳେ ସେଠାକାର ଅନେକ ପ୍ରସିଦ୍ଧ ସୋପାନକୂପ ବୁଲି ଦେଖିଲେ । ସେଗୁଡ଼ିକର ରକ୍ଷଣାବେକ୍ଷଣ ଦେଖି ସେ ପ୍ରଭାବିତ ହେଲେ ଏବଂ ମହାରାଷ୍ଟ୍ରର ବିଭିନ୍ନ ସୋପାନକୂପ ନିମନ୍ତେ ଏକ ସଫେଇ ଅଭିଯାନ ଆରମ୍ଭ କରିବାକୁ ସ୍ଥିର କଲେ । ବହୁ ପୂର୍ବରୁ, ଏହି ସବୁ ସୋପାନକୂପ ପର୍ଯ୍ୟଟକଙ୍କ ଗସ୍ତସୂଚୀରେ ସ୍ଥାନ ପାଇଥିଲା ଏବଂ ପୁରୁଣା ଦିନ ଭଳି, ସେଗୁଡ଼ିକର ସୋପାନରେ ଉତ୍ସବ ପାଳନ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଗଲା ।

‘ମନ୍ କୀ ବାତ’, ଭାଗ-5ରେ, ନାୟାର ସାର୍, ସେମାନଙ୍କ ପରିବେଶ, ଦେଶ ଓ ପୃଥିବୀକୁ ଆହୁରି ସରସ ସୁନ୍ଦର କରିବା ଦିଗରେ କଠିନ ପରିଶ୍ରମ କରିଥିବା ବାସ୍ତବ ଜୀବନର ନାୟକମାନଙ୍କ ସଂପର୍କରେ କାହାଣୀ ଶୁଣାଇବା ଅବ୍ୟାହତ ରଖନ୍ତି । ଅସୀମ ଧୈର୍ଯ୍ୟ, ସାହସ ଏବଂ ଅଧ୍ୟବସାୟ ସଂପର୍କିତ କାହାଣୀ, ଯାହା ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଆଗେଇ ଆସି କିଛି ସାର୍ଥକ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ଉତ୍ସାହିତ ଏବଂ ଅନୁପ୍ରାଣିତ କରେ ।

₹99

www.amarchitrakatha.com
ISBN 978-81-19596-98-0

9 788119 596980

